

SỨ GIẢ CHIỀU TỐI

Cảm ơn anh chị em, rất nhiều. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Mời anh chị em ngồi.

² Con trai tôi đã lên đây hôm nay, và nó nói, “Bố ơi, con ước gì chúng ta đã nhìn thấy nhà thờ đó trước khi chúng ta bắt đầu xây dựng nhà thờ của mình, nó là một nơi rất đẹp như vậy.” Và anh ấy đã nói về...Nói, “Con chưa bao giờ gặp mục sư đó, nhưng nếu ông ấy là một người tốt như vợ ông, thì chắc chắn đó là một người tốt.” Vì vậy chúng tôi rất vui mừng được ở đây.

³ Và tôi—tôi đang trông đợi buổi—buổi nhóm tối nay, để Đức Chúa Trời tuôn đổ ơn phước của Ngài trên chúng ta và giúp đỡ chúng ta.

⁴ Bây giờ chúng ta...Tôi vừa bước vào, và tôi đã nghe Anh Williams, tôi tin rằng, nói điều gì đó về việc ở Ramada. Và tôi đoán rằng các thông báo đã được đưa ra, về điều đó. Thường thì họ lo việc đó trước khi tôi vào. Và chúng ta chắc chắn mong đợi một thời gian tuyệt vời tại hội đồng. Và phần của tôi ở đây chỉ là đi khắp nơi và gặp gỡ các anh em và thông công giữa dân sự, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ cho chúng ta một—một sự khuấy động thích hợp, và rồi chúng ta có thể đi thẳng vào Ramada trong một buổi nhóm lớn. Vì vậy chúng tôi đang cố gắng đến thăm tất cả các nhà thờ như có thể, cho đến thời điểm đó. Và chúng tôi đang có một khoảng thời gian tuyệt vời. Chắc chắn chúng ta đang có một thì giờ tuyệt vời với sự thông công giữa vòng anh em của chúng ta.

⁵ Và thường thường tôi...Bất cứ ai cũng biết tôi không phải là thầy giảng cho lắm, tôi chỉ gần như là một cái lớp xe dự phòng. Nhưng tôi—tôi...Chức vụ của tôi là cầu nguyện cho người đau. Và tôi...Chúng ta đã nhóm quá đông đúc trong nhiều đêm, và mọi thứ, đến nỗi chúng ta hầu như không thể có đủ chỗ để làm vậy. Và chúng ta sẽ cố gắng nếu chúng ta...khi chúng ta đi vào các nơi mà chúng ta có thể, ở trong đây, để phát ra một số thể và

mời nhiều người vào và cầu nguyện cho họ. Nhưng có một đêm nhóm tại một thời điểm, những gì anh em sẽ không nhận được tối nay và rồi họ lần ép xuống nơi nào khác tối hôm sau, và quay trở lại một nơi khác, vì vậy theo cách đó tôi đã tạo ra một—một chút—một cuộc trò chuyện nhỏ mỗi đêm cho mọi người, và điều tốt nhất mà tôi có thể hầu như...với sự tôn kính và vinh hiển của Chúa Jêsus Christ, và với Đấng mà hết thảy chúng ta đều yêu mến và tin, và thông công của chúng ta với nhau.

6 Tôi đoán anh em đã nghe thấy vụ tai nạn ở góc đường, chỉ cách đây một lát. Tôi không biết người đàn ông đã bị giết, hay đó là ai, khi chiếc xe cán qua. Chúng tôi chỉ ngừng lại, chỉ một lời cầu nguyện, cách đây một lát. Khoảng hai dãy nhà ở trên đây có người nào đó đã bị tông từ bên hông và văng ra đường phố. Và một người cao lớn được đẩy lại ở ngoài đó. Và cảnh sát đã ở đó, nhưng tôi không nghĩ xe cấp cứu đã đến đó. Họ phải...Nếu không bị giết, nó chắc chắn là...Đụng phía bên này và đánh xuyên qua cửa ra vào phía bên kia, vì thế chắc phải là một cú đâm kinh khủng. Anh em biết đó, thật là...

7 Chúng ta phải hầu việc Đức Chúa Trời mỗi phút. Chúng ta không biết giờ nào—chúng ta không biết những điều đó có thể xảy ra giờ nào. Có lẽ chúng ta nghĩ điều đó sẽ không xảy ra với chúng ta, nhưng anh em biết nó có thể, anh em biết đấy. Vì thế, tôi tin Chúa Jêsus đã phán, “Hãy sửa soạn,” vì chúng ta không biết phút và giờ nào chúng ta có thể được gọi. Và sau đó chúng ta sẽ đi đến một nơi mà họ không gặp tai nạn, và không rắc rối. Chúng ta rất vui vì có một nơi hứa hẹn như vậy.

8 Anh em biết đấy, chính ý tưởng, tối nay, về—về việc thấy điều mà chúng ta ao ước cho một nơi giống như thế, điều đó tỏ cho thấy có một nơi giống như thế. Hiểu không? Và chúng ta biết rằng tất cả những âm bản, tất cả những cái bóng, phải có điều gì đó để làm nên một cái bóng. Một cái bóng là một sự phản ánh. Vì vậy nếu có một sự sống như thế này, nó chứng tỏ rằng đó là một cái bóng, thế thì có một cuộc sống thực ở đâu đó nó đang phản ánh về. Hiểu không? Anh em để ý một cây, một cây thật đẹp làm sao. Và anh em biết đó là gì không? Nó là hình âm bản của, cái bóng, của Cây Sự Sống trên Trời.

9 Bây giờ, anh em biết đấy, khi Đức Chúa Trời đến thế gian, khi Ngài ấp ủ trái đất lúc ban đầu, và có lẽ điều đầu tiên xuất hiện là một—một con nòng nọc, như những nhà khoa học cố gắng nói. Điều tiếp theo có thể là một cái gì đó...Tôi tin vào sự tiến hóa Cơ-đốc giáo thực sự, nhưng tôi không tin rằng tất cả đều đến từ một tế bào đơn. Tôi tin nó chỉ...Đức Chúa Trời đã làm một con nòng nọc, và rồi Ngài làm một con cá, và rồi Ngài đã làm cái gì khác. Và chỉ...Tôi tin vào việc xuất hiện, không phải bởi cùng một tế bào, mà luôn luôn là một sinh vật khác.

10 Và cuối cùng Ngài tiếp tục, đến loài cao hơn, và sau một thời gian, nó phản ánh Đấng đang làm việc ấp ủ, đó là Đức Chúa Trời. Bây giờ, để chứng minh điều đó đúng, khi Đức Chúa Trời trở nên xác thịt, đó là Chúa Jêsus Christ, một con người. Hiểu không? Vì vậy, không phải là một Thiên sứ, một con người. Vì vậy điều đó cho thấy rằng nó phản ánh Ngài.

11 Và, ồ, cuốn Kinh Thánh cổ này chứa đầy những quặng vàng cổ ân điển. Tôi thật sự...Tôi thật sự thích khai thác (còn bạn?) và thật sự đi vào trong đó và giữ sạch bụi đất ra khỏi Nó, và nhìn vào Nó và xem Nó là gì. Cách mà những viên ngọc, anh em ở đây biết tại Arizona, những viên ngọc lớn đến từ bụi đất. Đó là nơi chúng đến. Và những viên ngọc quý của Đức Chúa Trời cũng được mang lên từ cát bụi. Và Ngài...Chúng ta rất vui mừng rằng Ngài ban cho chúng ta đặc ân được đi vào trong nhà máy lọc vĩ đại của Ngài, và hết thảy cặn bã được lấy ra.

12 Anh em biết cách họ sử dụng như thế nào không? Dĩ nhiên, anh em Arizona biết cách họ...trước khi họ có lò luyện kim, cách họ luyện vàng. Chúng ta được kể rằng họ lấy vàng và đập nó. Những người da đỏ Anh-điêng xưa thường làm điều đó, đập nó. Và cứ lật đi lật lại, và đập nó, đập cho tới khi họ loại hết cặn ra khỏi nó. Và cách họ biết hết thảy chất xỉ loại ra khỏi nó (tất cả các quặng sắt trong đó, tất cả thứ đó), khi họ biết cách, người đập thấy họ phản chiếu trong nó, người ấy có thể thấy chính mình. Rồi nó biết nó đang trở nên rõ ràng, khi nó phản chiếu hình ảnh của chính người ấy.

13 Và, anh em biết đấy, tôi nghĩ Đức Chúa Trời muốn làm Hội thánh của Ngài theo cách đó, cứ đập cả thế gian cho đến khi phản

ánh về Chúa Jêsus Christ sống trong mỗi một chúng ta và chúng ta phản chiếu Sự sống của Ngài. Lúc ấy chúng ta sẵn sàng sau đó cho Ngài...Ngài phản chiếu chính Ngài qua chúng ta vào lúc ấy, khi chúng ta nhận được...đặt sang một bên mọi gánh nặng và tội lỗi dễ dàng vãn vương chúng ta, hầu cho chúng ta có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra trước chúng ta, nhìn vào Tấm Gương, Cội Rễ và Cuối Cùng của Đức Tin chúng ta, Chúa Jêsus Christ. Vậy hãy vui mừng vì Điều đó!

14 Bây giờ, tôi thường nói mỗi đêm...Tôi nói với Anh Carl Williams, tôi nói, “Anh Carl, họ không muốn nghe tôi nữa, lên xuống qua các thung lũng của họ, giữ họ ngồi cho đến hai hoặc ba giờ vào ban đêm.”

Anh ấy nói, “Ồ, ồ, cứ tiếp tục.”

15 Vì thế tôi rất biết ơn sự kiên nhẫn của anh chị em trong—trong việc mời tôi lần nữa. Và bây giờ mỗi đêm...

16 Tôi đã nói chuyện với vợ tôi một lúc này, xuống...Bây giờ nàng đang ở Tucson, và tôi nói, “Thời tiết thế nào?”

17 Nàng nói, “Đang ấm lên.” Và nàng nói, “Anh vẫn đang giữ đúng thời khóa biểu không?”

Tôi nói, “Chính xác, khoảng mười hoặc mười một giờ mỗi đêm.”

18 Tôi nói với nàng, “Anh sẽ được nghỉ ngơi một chút khi anh đi ra tới Arizona lần này trong buổi nhóm ngắn này. Anh sẽ đi đến những nhà thờ đó, những anh em đó. Anh sẽ không hình phạt những người đó, anh sẽ chỉ đi đến đó và anh sẽ để cho họ hát, một bữa tiệc âm nhạc. Anh sẽ tự giới hạn chính mình, ghi những ghi chú xuống khoảng mười lăm, hai mươi phút, nói ‘A-men’ và đi về nhà.”

Nàng nói, “Anh có đúng lịch trình không?”

19 Tôi nói, “Đúng, em yêu, anh làm theo nó; lịch trình thường xuyên, nhiều nhất là ba giờ.” Những người rất tốt; rất kiên nhẫn.

20Ồ, bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một lát khi chúng ta đến gần Ngài. Bây giờ, tôi chắc chắn rằng trong số những cử tọa tốt đẹp như thế này, những người tin, và đặc biệt là...Tôi thấy hai cái giường bố đang đặt ở đây, nhiều người đau ốm và có nhu cầu,

tôi biết họ có những yêu cầu đặc biệt. Không còn nghi ngờ gì có rất nhiều người khác có những yêu cầu này. Nếu vậy, chỉ cần giơ tay lên và để mọi người biết điều đó khi các bạn giơ tay. Và bây giờ trong lời cầu nguyện tôi sẽ đi qua và cầu nguyện cho những người trong những chiếc giường bố này, trong khi—trong khi chúng ta ở đây, để đảm bảo chúng ta chắc sẽ làm điều đó. Nếu điều gì đó xảy ra...Họ đã đủ trung thành để được đưa vào đây, tôi muốn tất cả anh chị em cầu nguyện với tôi.

21 Kính lạy Cha Thiên thượng của chúng con, giờ này chúng con đang gạt bỏ hết mọi ý tưởng khác, làm sạch tâm trí của chúng con, và chúng con đang đến trong sự Hiện diện của Ngài để thanh tẩy linh hồn chúng con. Và chúng con mang đến trước mặt chúng con Huyết của Đức Chúa Jêsus. Chúng con đang xưng tội rằng chúng con không xứng đáng về ơn phước nào mà Ngài ban cho chúng con, nhưng vì Ngài đã chết để chúng con có thể nhận được những ơn phước này, và đã bảo chúng con dạn dĩ đến trước Ngài, hầu cho chúng con được quyền tiếp cận với những ơn phước này qua ân điển của Đức Chúa Jêsus của chúng con, Đấng đã đến thế gian, Em-ma-nu-en, và thế chỗ cho tội nhân. Ngài đã trở nên *chúng con*, ồ, để chúng ta có thể trở nên *Ngài*.

22 Thật là một sự trao đổi tuyệt vời, Chúa ôi! Một cuộc sống tội lỗi, bị trói buộc trong địa ngục mà chúng con đã có, và biết rằng Đấng đã đến và lấy đi cuộc sống đó trên chính Ngài, và thanh tẩy tội lỗi của chúng con bằng Huyết của Chính Sự Sống Ngài. Nó còn hơn cả những gì tấm lòng chúng con có thể nghĩ tới, Chúa ôi. Và rồi, bên cạnh tất cả những điều đó, Ngài đã tìm ra một cách để cất bỏ tội lỗi của chúng con và chữa lành chúng con bằng những lần roi của Ngài. Chúng con rất biết ơn vì Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ gìn giữ chúng con khỏe mạnh trong khi chúng con hầu việc Ngài.

23 Và bây giờ tối nay, Cha ôi, có nhiều yêu cầu ở đây đã được... với bàn tay của họ giơ lên. Chúng con biết rằng Ngài sẽ quan tâm mỗi một người trong họ, biết điều gì đang sau bàn tay đó, trong lòng đó.

24 Và con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ nhớ Lời tối nay khi chúng con đọc Nó; và suy gẫm về Nó như một bài học nhỏ, như

một trường Chúa nhật, hầu cho chúng con có thể rời khỏi đây tối nay và—và có điều này trong lòng của chúng con, rằng chúng con cảm thấy rằng chúng con sẽ được gần gũi với Ngài hơn khi đi ra ngoài, hơn là khi chúng con bước vào. Đó là lý do tại sao chúng con ở đây, để nó có thể mang lại sự phục hưng trên khắp đất nước, không biết khi nào nó có thể bắt đầu, nhưng với bao sự trông đợi mong chờ điều đó, lạy Chúa. Chúng con đang đặt ra mọi nỗ lực con người để chúng con biết làm thế nào mang lại một sự phục hưng mà đem lại những quý ông và quý bà, các chàng trai cô gái, để có được một sự hiểu biết cứu rỗi về Đấng Christ.

²⁵ Chúng con muốn cảm ơn Ngài vì hội thánh này, vì mục sư tốt quý và gia đình của ông, và cho tất cả các chấp sự, ủy viên, và cho tất cả những gì mà nó đại diện. Chúng con cảm ơn Ngài vì những người đã dũng cảm sát cánh. Và, lạy Chúa, chúng con chỉ cầu xin những ơn phước của Đức Chúa Trời ở trên họ. Xin ban phước cho mọi nỗ lực. Xin cho đây là một trạm dừng, Chúa ôi, nơi tất cả thung lũng ở đây có thể đến và tìm được sự yên nghỉ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin cho lời cầu nguyện của mục sư được nhậm cho người đau. Xin cho những lời cầu nguyện cho sự cứu rỗi của ông được nhậm, vì tất cả điều đó đi trong—trong đường lối Phúc âm. Nguyện xin ơn phước Ngài ở trên ông. Và nguyện xin hội thánh này không thiếu ân tứ thiêng liêng, xin cho nó là một địa điểm, một hội thánh gương mẫu cho mọi cộng đồng. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁶ Bây giờ, Cha ơi, nằm trên giường ở đây tối nay, không thể ngồi dậy và tận hưởng buổi nhóm, là những người mà không có đặc ân này. Và họ đã được mang đến đây theo một cách nào đó, tối nay. Ôi Chúa, xin thương xót! Con nghĩ, “Điều gì xảy ra nếu đó là vợ của con hay em trai con, hoặc người nào đó là người bà con, mà con biết thật rõ?” Đó là người của ai đó, và con cầu nguyện, thưa Cha, rằng ân điển của Đức Chúa Trời, với quyền năng của Ngài, sẽ ban xuống trong sự giải cứu Thiêng liêng cho họ tối nay, và giải cứu họ ra khỏi những chiếc giường nhỏ này. Xin cho họ không ở trong những chiếc giường này lâu hơn buổi nhóm này tối nay. Nguyện xin, khi họ ra về, những cái giường được để lại đằng sau. Nguyện xin quyền năng, đã làm cho Chúa Jêsus từ kẻ

chết sống lại, làm sống lại những thân thể của họ với một sức khỏe mới và sức lực trở lại. Xin nhậm lời, Cha chúng con ôi. Giờ này, chúng con biết rằng Ngài đã hứa làm điều đó.

27 Cho nên, có lời chép trong Kinh Thánh rằng, “VẬY NHỮNG KẺ TIN SẼ ĐƯỢC CÁC DẤU LẠ NÀY. NẾU HỌ ĐẶT TAY TRÊN KẺ ĐAU, THÌ KẺ ĐAU SẼ BÌNH PHỤC.”

28 Bây giờ, lạy Cha, để không còn ai trong tầm với của họ, trong khi những người khác có thể đến với nhau, con sẽ đi xuống để tưởng nhớ về điều răn này. Và, Đức Chúa Trời ôi, con sẽ trông đợi nhận được một bức thư từ nơi họ, rằng điều đó đã được thực hiện, vì con đi trong Danh Chúa Jêsus Christ.

29 [Anh Branham rời bục trong ba phút rưỡi để cầu nguyện cho những người nằm trên giường nhỏ, lời nói của anh không nghe được—Bt.]

Lạy Chúa, con tin, Ôi Chúa, con tin,
Mọi sự đều có thể được, Chúa ôi, con tin;
Chúa ôi, con tin, Chúa ôi, con tin,
Mọi sự đều có thể được, Chúa ôi, con tin.

30 Vì cả hai người phụ nữ đều có khối u, một người bị ung thư, và, tôi chỉ có thể nhanh chóng đưa ra lời chứng nhỏ này, nếu tôi phải cắt ngắn bài nói của mình. Ngay trước khi rời khỏi nhà, ca cuối cùng tôi có trước khi rời đi, đó là một trường hợp nổi bật, có một phụ nữ và tên cô là Dyer; cô ấy, tôi quên tên cô ấy bây giờ. Đó là Bác sĩ Dyer, ở Louisville. Một James, Bác sĩ James Dyer, một chuyên gia về khối u, và vân vân, ở Louisville.

31 Con gái của ông chơi piano trong nhà thờ Cánh Cửa Rộng Mở, mà Tiến sĩ Cobbles là mục sư; chỉ là một, ồ, nhà hội Do Thái lâu đời to lớn, đồ sộ. Và bản thân người đàn ông này thuộc về Hội Thánh của Đấng Christ, Hội Thánh giáo phái của Đấng Christ, và được cải đạo để tin vào phúc âm của Phúc âm trọn vẹn, một người rất tốt. Và cô ấy đã chơi trong buổi nhóm của tôi khi tôi tổ chức ở Louisville, tại Thính phòng Tưởng niệm. Và cô ấy đã rất ngạc nhiên khi thấy những gì đã xảy ra, và cố gắng nói với cha mình về điều đó.

³² Ông nói, “Đó chỉ là tâm lý học. Những người đó chỉ ốm yếu như họ từng bị.” Và vì thế—vì thế ông ấy không muốn tin Nó.

³³ Cuối cùng cô ấy rời bỏ giáo hội đó, cô ấy kết hôn với một chàng trai từ thần học viện Báp-tít, và cuối cùng anh ấy đã từ bỏ niềm tin của mình. Anh ấy được đào tạo để trở thành một mục sư truyền đạo, và như Báp-tít đã làm cách đó. Và thế là họ... Cuối cùng anh ấy bỏ đi, không muốn giảng. Và họ dờn qua với người của anh ấy ở Rockford, Illinois.

³⁴ Cuối cùng cô ấy, Jean, bắt đầu mắc bệnh phụ nữ nào đó. Cô đến gặp bố để được khám, rồi quay lại Louisville để xét nghiệm. Và, khi họ làm vậy, họ đã tìm thấy cái được gọi là “khối u sô-cô-la,” nó nằm trong các tuyến của phụ nữ. Cha cô, cắt bỏ khối u đó, bằng phẫu thuật chuyên môn, và ông phải tách ra một ít của khối—khối u ở trong cô. Và cuối cùng...Và họ cho cô chụp tia X quang sâu nào đó và—và điều trị vật lý.

³⁵ Và vì vậy khi họ...khi cô ấy trở về nhà, và cô ấy tiếp tục bị bệnh.

³⁶ Khoảng một năm sau, họ đưa cô trở lại để kiểm tra lần nữa, và họ đã cắt bỏ hoàn toàn tử cung. Và khi làm vậy, người cha, với Bác sĩ Humes, là một trong những bác sĩ quan trọng của miền Nam, đã mổ, và nó quá xa, bệnh ung thư đã quăn lấy ruột kết rồi. Vì vậy họ để cô ấy ở đó một thời gian. Sau đó ông đã cố gắng điều trị bằng tia X quang lần nữa, và họ thấy nó không ích gì, vì vậy họ mới đưa cô ấy trở lại bệnh viện để...Họ không thể cho cô ấy thêm thuốc nhuận tràng để làm cho ruột cô ấy hoạt động, vì vậy họ đã cố gắng bằng cách bơm thuốc vào để rửa sạch. Và điều đó khiến nước không còn chảy vào ruột nữa.

³⁷ Vì vậy sau đó chồng cô ấy là một trong những người chỉ trích tôi. Và vì vậy cuối cùng một ngày họ anh ấy đi xuống đó và nhặt cuốn sách lên và bắt đầu đọc nó. (Và con trai tôi ở đây và Anh Sothmann, anh ấy là một trong những ủy viên, đang ở đâu đó ở đây.) Và anh ấy chỉ nằm trên ngưỡng cửa nhà thờ, tại sao, trong khoảng vài ngày, cho đến khi...Tôi—tôi đã đi vắng trong một buổi nhóm. Khi tôi đi về tôi—tôi đi qua để gặp chị. Và anh ấy bảo tôi, nói, “Này, cô ấy không biết mình bị ung thư.” Nói, “Cứ đi đến và trò chuyện và cầu nguyện cho cô ấy.”

38 Và vì vậy khi tôi nhìn thấy cô ấy, cô ấy nói, “Anh Branham,” cô ấy nói, “chồng tôi sẽ tin nhận sự chữa lành Thiên nhiên,” nói, “vì tôi không thể bắt anh ấy xem một trong những cuốn sách, bây giờ anh ấy đọc từng trang cho tôi nghe mỗi ngày, một trong những cuốn sách đó.”

39 Và tôi nói, “Tôi hiểu điều đó, Jean à.” Và tôi nói, “Bây giờ, Jean, chúng ta hãy nói chuyện và xem Chúa sẽ nói gì.” Không có ai trong phòng, cô y tá đã đi ra. Vì vậy chúng tôi nói chuyện một lúc, và sau một thời gian, có một khả năng. Tôi...Chị ấy khoảng bốn mươi tuổi, chưa bạc, nhưng chị ấy già và tóc bạc hơn nhiều. Tôi nói, “Jean, này, chị đã dự những buổi nhóm.”

“Vâng, Anh Branham.”

40 Tôi đã nói, “Họ đã giấu chị điều đó và bảo tôi đừng nói ra, nhưng chị bị ung thư.” Và tôi đã nói, “Cha của chị và...Hoặc chồng chị nói, ‘Đừng nói gì về nó.’ Nhưng chị bị ung thư, Jean à. Nhưng, bây giờ, tôi muốn nói với chị, bởi vì chị đã dự các buổi nhóm. Một sự hiện thấy chưa bao giờ sai. Bây giờ tôi sẽ nói với chị, Jean, chính là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Hiểu không?” Hiểu không?

41 Vậy thì, anh em muốn thật chắc chắn về điều đó, đây, rằng... rằng chính là Chúa. Không phải là ấn tượng; anh em *thấy* điều đó. Hiểu không?

Và rồi tôi nói, “Chị sẽ sống. Họ là...Ngài...”

42 Chị ấy nói, “Thưa Anh Branham, tôi đã nghi ngờ điều đó từ lâu.” Và chị nói, “Lớn lên trong một gia đình có bố là bác sĩ,” nói, “tôi—tôi—tôi đã nghi ngờ điều đó.” Nói, “Tôi đã nghĩ rằng tất cả ngay từ đầu, điều đó đúng là như vậy.” Chúng tôi đã cầu nguyện.

43 Ngày hôm sau, ngày thứ hai sau đó, họ định đưa cô ấy đi làm thông ruột kết. Đó là, anh em biết đấy, họ cắt ruột và đặt một cái túi bên cạnh và sau đó bệnh nhân chỉ cần...cho đến khi họ chết, căn bệnh ung thư cuối cùng cũng giết chết họ, tổng hết ruột ra ngoài trong một cái túi. Và ngay khi họ chuẩn bị sẵn sàng cho chị, chuẩn bị sẵn sàng cho bàn mổ, chị cảm thấy thực sự kỳ lạ. Và họ...chị gọi y tá đến và giúp chị đến phòng—phòng tắm. Và, khi chị làm vậy, chị đã có sự bài tiết hoàn toàn bình thường. Và chồng—

chồng chị hầu như không thể tin điều đó. Và ngày thứ hai... Họ không đưa chị đến. Ngày thứ hai, thông thường, ngay sau khi ăn sáng, sự bài tiết hoàn toàn khác. Vì vậy chị ấy...

44 Bác sĩ của chị đã gọi lên. Giữa những tiếng nức nở và tiếng khóc, ông nói, “Tôi chỉ không thể hiểu được, chúng tôi thậm chí không thể tìm thấy một triệu chứng nào của nó. Nó đã biến mất rồi.”

45 Bây giờ, bây giờ, các chị em yêu quý của tôi, tôi không có lý do gì để đứng đây như là tôi tớ của Đấng Christ và nói điều gì sai trái, bởi vì tôi sẽ bị phán xét vào ngày đó, và kẻ bị ruồng bỏ, như một kẻ đạo đức giả.

46 Bây giờ, với Lời Đức Chúa Trời mở ra, tôi không còn cầu nguyện cho Jean nữa và không chân thành như tôi đã cầu nguyện cho các bạn, đây. Chúng ta chỉ hướng tới mục tiêu nhỏ bé đó, biết rằng lời cầu nguyện bởi đức tin đã được cầu nguyện. Điều đó giải quyết vấn đề ngay tại đó. Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy, đây, “Lời cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu người đau.”

47 Bây giờ, cùng một Đức Chúa Trời đã chữa lành cho con gái của Bác sĩ Dyer, là Jean... Tôi không biết tên chị ấy bây giờ là gì. Nhưng người đàn ông đó chắc chắn đã đón nhận Phúc âm trọn vẹn. Bài giảng cuối cùng ở nhà thờ, ở đây anh ấy đang ngồi ngay tại đó để tiếp nhận tất cả, cùng dự tiệc thánh với chúng tôi, và mọi thứ khác, một sinh viên Báp-tít đã đến với Chúa để nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Bây giờ, nó chỉ chứng tỏ rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời.

48 Và bác sĩ, cha cô, một người đàn ông đáng quý, nhưng ông ấy chưa bao giờ thấy điều gì như vậy xảy ra.

49 Bây giờ, Đức Chúa Trời có thời điểm cho mọi sự. Và từ niềm tin, cả hai bạn đều là những người tin. Vì vậy đôi khi những điều này xảy ra vì sự ích lợi. Anh em biết, Kinh Thánh nói, “Mọi sự hiệp lại vì sự ích lợi.”

50 Bây giờ, hãy nhớ Gióp, tất cả những thử thách của ông? Bây giờ, đó không phải là Đức Chúa Trời đang sửa phạt Gióp, mà là Đức Chúa Trời chấp nhận đây tớ của Ngài. Vì vậy mọi sự hiệp lại đều có ích, anh em thấy đấy. Và rồi Sách Gióp được viết cho mọi

thế hệ, để làm chứng. Bây giờ, Đức Chúa Trời đang làm việc đó vì sự tốt lành.

⁵¹ Cứ nhớ, tôi đã cầu nguyện, bằng cả tấm lòng, lời cầu nguyện bằng đức tin. Anh em tin điều đó, và ở đó, điều đó sẽ là thế, đó sẽ là trường hợp, chỉ—chỉ chờ xem kết quả.

⁵² Bây giờ, để đi thẳng vào sứ—sứ điệp, (nhiều người đang đứng), một sứ điệp ngắn cho buổi tối.

⁵³ Và—và chỉ cần nhớ bây giờ, ở đó tại—tại Ramada, sẽ có một số diễn giả rất giỏi tại hội đồng Ramada này lần này, những Thương Gia, vì thế anh em...xuống ở Ramada. Vậy anh em chắc chắn cố gắng đến dự buổi nhóm này. Anh Oral Roberts sẽ ở đó trong đêm tiệc này.

⁵⁴ Và, bây giờ, tôi giống như là một phần nhỏ của Tucson, tôi sẽ ủng hộ Tucson. Chúng ta cũng có người đi xuống đó, tối thứ Hai tới, vậy nếu anh em tình cờ ở gần dưới đó, ồ, anh em cũng xuống dưới đó. Và anh em sẽ phải...có thể chịu đựng một ít thời giờ với tôi, vì tôi được giảng cho buổi đó. Vì vậy anh em đi xuống nếu anh em có thể vào thứ Ba tới...tối thứ Hai tới tại Khách sạn Ramada, Ramada Inn, ở Tucson. Và, tất nhiên, tất cả chúng ta đều biết rằng Phoenix chỉ là vùng ngoại ô của Tucson. Tất cả chúng ta đều biết điều đó, anh em thấy đấy, vì vậy—vì vậy hãy đi xuống và xem những người miền núi sống như thế nào.

⁵⁵ Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh tới Xa-cha-ri 14, chương 6 và 7, tôi muốn đọc trong một...để rút ra từ đây một ngữ cảnh nhỏ cho chủ đề này mà tôi muốn lấy.

Và sẽ xảy ra trong ngày đó, ánh sáng sẽ không rõ ràng, cũng như bóng tối:

Nhưng đó sẽ là một ngày mà CHÚA sẽ biết, chẳng phải ngày, cũng chẳng phải đêm: song xảy ra, rằng vào chiều tối sẽ có ánh sáng.

⁵⁶ Bây giờ tôi muốn rút ra từ đây, *Sứ Giả Chiều Tối*, cho một... cho một đề tài: *Sứ Giả Chiều Tối*. Tất nhiên, chúng ta có thể có những sứ giả suốt cả thời đại, và đã có những sứ giả xuyên suốt thời đại này mà Ngài đã phán về, nhưng sắp có một Sứ điệp chiều

tối. Và chúng ta muốn xem xét điều đó tối nay và hầu như giống như trường Chúa nhật, nói chuyện về nó một lúc.

57 Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết Xa-cha-ri ở đây đang nói về điều gì, bởi vì ông đã nói, “Ấy sẽ đến một ngày mà Chúa biết, chẳng phải ngày cũng chẳng phải đêm; nhưng vào chiều tối sẽ có Sự sáng.” Bây giờ, nếu chúng ta biết rằng đó không phải là ngày cũng không phải đêm, nó sẽ phải hầu như là một—một—một ngày âm đạm, hầu như một ngày đầy sương mù.

58 Và tất cả chúng ta đều biết rằng nền văn minh đã đi từ đông sang tây. Nền văn minh lâu đời nhất mà chúng ta có là Trung Quốc. Và nền văn minh đã đi từ đông sang tây, bởi vì nó đi theo mặt trời, và bây giờ chúng ta đã đi hết con đường đến Bờ Tây. Nếu chúng ta đi xa hơn nữa, chúng ta sẽ trở lại phương Đông một lần nữa, đây. Vì vậy, chúng ta đang ở cuối con đường.

59 Chúng ta, như là Hội thánh, tin rằng Phúc âm gần như đã hoàn tất. Chúng ta tin rằng những sứ giả vĩ đại qua các thời đại, trong những ngày cuối cùng này, vài trăm năm qua, đã chiến đấu vì những điều vĩ đại này; sự xưng công bình bởi đức tin, Luther; sự nên thánh, của Wesley; phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, bởi Ngũ Tuần. Chúng ta tin rằng những yếu tố đó sẽ tạo nên một thân thể hoàn chỉnh, giống như xác thịt và thuộc linh.

60 Khi một em bé được sinh ra bình thường, điều đầu tiên là gì? Thứ đầu tiên nó bị vỡ ra, là nước; điều tiếp theo, là huyết; và điều tiếp theo, là sự sống.

61 Giảng thứ Nhất 5:7 nói, “Có ba làm chứng trên Trời, Cha, Lời, và Đức Thánh Linh: và ba này là một.” Họ là Một; bạn không thể có Cha mà không có Con, bạn không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh. Hãy xem, họ là Một. “Nhưng có ba làm chứng trên đất, nước, huyết, và Thánh Linh: và chúng hiệp trong một.” Chúng không phải là một, nhưng chúng *hiệp* trong một. Hiểu không?

62 Bây giờ, anh em có thể được xưng công bình mà không cần được thánh hóa; anh em có thể được thánh hóa mà không có Đức Thánh Linh. Hiểu không? Đức Thánh Linh là sự Hiện diện nội tại của quyền năng Đấng Christ, trong Thánh Linh. Bây giờ,

chúng ta thấy rằng những hình bóng tự nhiên là hình bóng thuộc linh, vì vậy Hội thánh đang ở trong sự trưởng thành hoàn toàn của nó bây giờ: sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Chúng ta vừa học qua Bảy Thời đại Hội thánh, ở nhà, làm hình bóng về điều đó thật đẹp.

⁶³ Và, nhân đây, đã có ai từng nghe họ ghi băng về các thời đại hội thánh chưa? Vào lần cuối cùng tôi vẽ những thời đại đó trên bảng đen, và Cha Thiên Thượng biết điều này là đúng, khi tôi hoàn thành nó một cách tốt nhất như tôi có thể, dưới sự soi dẫn mà Đức Chúa Trời ban cho tôi, Thiên sứ của Chúa đó mà anh em nhìn thấy trong bức ảnh (nhiều người đã nhìn thấy bức ảnh đó, phải không, Ánh sáng đó?), Nó đến ngay trong phòng, trước khoảng ba trăm hay bốn trăm người, đi thẳng đến bên bức tường (như một Ánh sáng giống như thế) và tự Minh vẽ những thời đại hội thánh đó. Tất cả chúng ta đứng đó nhìn Nó, nhìn Nó vẽ thời đại hội thánh đầu tiên, thứ hai, thứ ba, và thứ tư, thứ năm, thứ sáu, và thứ bảy.

⁶⁴ Bây giờ, có nhiều người đang ngồi đây làm chứng về điều đó. Hãy giơ tay lên nếu đúng vậy. Kinh Thánh nói, “Trong miệng hai hay ba người làm chứng.”

⁶⁵ Mọi người ngồi đó, la hét và mọi thứ khác, tôi nói, “Nó đấy! Nào, anh chị em muốn thấy Nó, mọi người có thể nhìn ngay vào Nó.” Mười một giờ trong ngày, đứng ngay trên bức tường, và vẽ ra những thời đại hội thánh đó, thật đây Thánh Linh, và sau đó sự bóng tối để cho thấy rằng Thánh Linh đã bị dập tắt và trải qua Thời kỳ Đen tối và quay trở lại ngay, giống như cách tôi đã vẽ nó. Và chúng ta đã có nó, những bức tranh về nó, và mọi thứ được vẽ, treo trên tường. Và nó ở đó thật chính xác. Nó hẳn phải là Thánh Linh của Chúa đã thỏa lòng vì điều đó đã được hoàn thành, vì Ngài đã trở lại và chứng thực rằng điều đó là đúng.

⁶⁶ Và chúng ta đang sống trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, thời đại hội thánh giàu có nghĩ rằng họ không cần gì cả, và không biết rằng họ đang trần truồng, khốn khổ, dui mù; và không biết điều đó, đấy. Bây giờ, tất cả những thứ đó, đang gõ.

⁶⁷ Bây giờ, cùng một mặt trời tỏa sáng trong...mọc ở phương Đông cũng là mặt trời lặn ở phương Tây. Bây giờ, chúng ta hãy

dừng lại một phút để đặt nền tảng cho sứ điệp này. Chúng ta biết rằng mặt trời, đó là s-u-n, hệ mặt trời. Nhưng C-o-n của Đức Chúa Trời đã giáng xuống trong sự sáng láng của Đức Chúa Trời, và Sự sáng của Đức Chúa Trời, ở phương Đông. Và chúng ta đã có hai ngàn năm nay, được Chúa chỉ định, Ngài phán, “Ấy sẽ là một thì giờ chẳng phải ngày chẳng phải đêm, song hầu như một ngày ảm đạm; song buổi chiều tối sẽ có Sự sáng.”

⁶⁸ Bây giờ, nếu anh em để ý, Đức Thánh Linh giáng trên người phương Đông trước. Sau đó chúng ta đã có một thời gian chỉ gia nhập giáo hội và những mục đích nhỏ nhặt được chọn, và những nguyên cơ nhỏ để đấu tranh. Nhưng rồi đến chiều tối, ở Tây bán cầu, sẽ có Ánh sáng. Và bây giờ chúng ta đang ở thời điểm đó! Nền văn minh đến như một vết nứt lớn từ phương Đông, luôn mang theo tội lỗi khi nó đến, và nó va vào Bờ Tây như một rào cản âm thanh, và nó rơi xuống lại, và nơi thối nát nhất mà tôi biết là ở Bờ Tây. Bất cứ điều gì anh em muốn nghĩ về, họ đã có, tội lỗi, thối nát, ly dị, cưới xin, Hollywood, đúng là cái hố của địa ngục! Điều đó hoàn toàn đúng.

⁶⁹ Tôi tin vào sự thánh khiết chân thật của Kinh Thánh. Và tôi không tin vào thứ thối nát và thối rữa này mà được đặt để làm gương trước dân sự của chúng ta, được gọi là Hollywood. Và tôi đã luôn chống lại nó. Và tôi nghĩ một người có Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong mình sẽ chống lại điều đó, bởi vì Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ làm chứng rằng “nó sai” với người đó.

⁷⁰ Bây giờ tôi nghĩ đó là một trong những...Chúng ta đã từng đến Paris để kiểm những người mẫu khỏa thân để lột trần phụ nữ của chúng ta, bây giờ Paris đến đây để lấy của chúng ta. Hiếu không? Hollywood dẫn đầu thế giới. Và thời trang khỏa thân mà chúng ta có ngày nay, vượt xa nước Pháp (hãy nghĩ về điều đó!), nơi say xỉn, ẩu đả, vô đạo đức đó, và tuy nhiên Hollywood hoàn toàn đánh bại điều đó.

⁷¹ Và tất cả ti-vi của chúng ta, mọi thứ họ có trên đó đều không bị kiểm duyệt, chỉ là những trò đùa tục tĩu, và thối nát tham nhũng, chỉ cần lợi vào tất cả mọi thứ. Và người ta, ma quỷ...Sẽ không cho phép chúng ta gửi con cái của chúng ta đến—đến rạp chiếu bóng cách đây nhiều năm, chúng ta là những người

Ngũ Tuần đầu tiên, nhưng bây giờ ma quỷ lên vào nhà và đặt nó ngay trong nhà trên chúng ta. Anh em thấy không? Vì thế hẳn chỉ mang phim ảnh vào ngay trong nhà.

⁷² Bây giờ, và nó—nó là một—một điều đáng sợ để—để nghĩ rằng thế giới đã lâm vào sự thối nát này, bởi vì tất cả bọn lưu manh, các bạn thấy đấy, và chỉ trôi nổi theo cách này, đến với nền văn minh.

⁷³ Nhưng mọi lúc...Tôi sẽ rao giảng một trong những ngày này, ý Chúa, trong vài ngày nữa, về *Sự Đếm Ngược*. Anh em biết, tôi—tôi hi vọng anh em đang di chuyển theo quỹ đạo, và vì thế chúng ta—chúng ta chỉ thấy ở đó những gì đang xảy ra. Đức Chúa Trời cũng có thể làm điều gì đó với Hội thánh Ngài, luôn mọi lúc, anh em thấy, trong khi những điều này đang xảy ra. Và bây giờ chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng, cảm ơn Chúa!

⁷⁴ Mỗi thời đại đều có sứ điệp và sứ giả của nó. Đức Chúa Trời đã thấy điều đó. Mọi...Ngay cả trong các thời đại hội thánh, chúng ta thấy rằng mỗi thời đại đều có một sứ giả, và mỗi người sống thời đại của họ; người khác vào, người kia đi ra; và người khác đi vào; cho đến thời đại hội thánh thứ bảy; mỗi ngôi sao, mỗi thiên sứ của hội thánh, mỗi sứ giả.

⁷⁵ Và chúng ta thấy, ở thời đại hội thánh cuối cùng, trong Khải huyền 10, có một tiếng kèn, và có bảy tiếng nói thốt ra tại...Họ không được phép để viết. Nhưng nó được đóng ấn ở mặt sau của Sách, bảy ấn ở mặt sau của Sách. Sau khi Sách được viết, thì Nó được đóng ấn lại ở đó với bảy ấn. Bây giờ, không ai biết chúng là gì. Nhưng Nó nói, “Trong những ngày của thiên sứ thứ bảy cho nghe Sứ điệp của mình,” đó là thiên sứ *dưới đất*, bây giờ.

⁷⁶ Bởi vì Thiên sứ *này* từ Thiên đàng xuống; và *đây* là trên trái đất; *thiên sứ* là “một sứ giả,” một sứ giả cho thời đại.

⁷⁷ Và rồi chúng ta nhận thấy rằng Ngài đặt của Ngài...có cầu vòng trên đầu Ngài và giơ tay Ngài lên và thề bởi Đấng mà hằng sống mãi mãi, rằng thì giờ sẽ không còn nữa (khi bảy tiếng này vang ra, bảy tiếng sấm cũng thốt ra tiếng của chúng). Và Ngài phán với họ, “Đừng viết, nhưng hãy niêm phong Nó.” Và chúng ta tìm thấy nó ở mặt sau của Sách.

⁷⁸ “Nhưng khi vị thiên sứ thứ bảy đã nói xong Sứ điệp của mình, lời tiên tri của người về thời đại này, thì màu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ nên trọn,” mọi người đều biết Kinh Thánh nói điều đó. “Sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời là gì, Đức Chúa Trời là Ai, và tất cả về con đường dẫn đến phép báp têm và các sự việc, mà tất cả sẽ được giải quyết trong ngày đó.”

⁷⁹ Mỗi sứ giả đã có sứ điệp của mình, và sứ—sứ điệp và sứ giả của thời đại. Và điều đáng chú ý nhất là mỗi sứ giả...Chúng ta thậm chí đã tìm thấy trong các thời đại hội thánh (và tối nay chúng ta sẽ quay trở lại Cựu Ước và thấy rằng đó là cùng một điều) rằng Đức Chúa Trời sai sứ giả của thời đại đó đến vào cuối thời; luôn luôn vào lúc cuối, không bao giờ lúc bắt đầu. Vào lúc cuối!

⁸⁰ Bây giờ, khi thời đại của Luther đã lụi tàn, thì Wesley bước vào. Và khi sự nên thánh của Wesley phai nhạt, thời đại Ngũ Tuần đến. Hiểu không? Luôn luôn sứ giả mở ra sứ điệp mới ở cuối sứ điệp cũ. Nó là mọi thời đại mà điều đó đã được thực hiện. Chúng ta biết đó là sự thật.

⁸¹ Điều này được lặp đi lặp lại mỗi lần trong suốt Kinh Thánh. Chúng ta thấy rằng trong Kinh Thánh thiêng liêng, xuyên suốt, rằng ngay khi thời đại cũ kết thúc và thời đại mới đang đến, thời đại đó tàn lụi và một thời đại mới đến, Đức Chúa Trời sai sứ giả đến.

⁸² Và như luôn luôn—luôn luôn, mỗi khi một sứ giả đến, đó luôn là một sự kêu gọi trở lại với Lời, không bao giờ sai. Hãy nhớ, Đây là sự khải thị của Chúa Jêsus Christ, không thể thêm gì vào Nó hoặc bớt gì khỏi Nó. Đó là sự mặc khải trọn vẹn về Chúa Jêsus Christ. Và cách duy nhất mà chúng ta có thể chắc chắn: nếu bất cứ điều gì nảy sinh giữa chúng ta mà trái ngược với sự mặc khải này, thì điều đó là sai. Hiểu không? “Hãy trở lại với Lời!” Và luôn kêu gọi trở lại.

⁸³ Và trong mọi trường hợp trong Kinh Thánh, mọi trường hợp, Đức Chúa Trời đều sử dụng một tiên tri để kêu gọi thời đại đó trở lại, luôn luôn. Không-...Không, không một lần sai, Ngài luôn sai đến một—một nhà tiên tri! Và vậy thì tại sao Ngài làm điều đó?

Là bởi vì Kinh Thánh nói, “Đó là vị tiên tri mà Lời của Đức Chúa Trời đến,” người bày tỏ về Lời.

84 Bây giờ, tôi—tôi—tôi hy vọng rằng tôi không bị hiểu lầm. Hiểu không? Tôi không muốn bị hiểu lầm, nhưng tôi muốn trung thực và trung thành với sự kêu gọi. Chúng ta muốn được như vậy.

85 Vậy thì, Đức Chúa Trời luôn sử dụng một—một nhà tiên tri, một người đàn ông. Nếu anh em sử dụng một nhóm người, anh em sẽ có những ý tưởng khác nhau; đây, mỗi người, hai người. Chưa bao giờ Ngài có hai vị tiên tri chủ yếu trên thế gian cùng một lúc. Ngài lấy một người, để người kia có thể thay thế nó vào một thời khác, một sứ điệp khác. Ngài không bao giờ có hai, Ngài có một người tại một thời điểm.

86 Và Đức Chúa Trời vô hạn không bao giờ thay đổi chương trình của Ngài, Ngài phải luôn ở lại với những gì Ngài đã bắt đầu. Đó là lý do tại sao chúng ta có thể tin tưởng vào những gì Ngài phán, Ngài không thể thay đổi. Nếu Ngài cứu một người dựa trên đức tin của người ấy nơi Đức Chúa Trời, thì người tiếp theo sẽ phải được cứu theo cách tương tự.

87 Khi Đức Chúa Trời tạo ra một nơi để Ngài có thể tương giao với tạo vật của Ngài, A-đam đã cố gắng tự mình tạo ra một cách, và kết lá vả cho ông và vợ mình, để làm cái khố. Đức Chúa Trời từ chối nó. Và Đức Chúa Trời đã quyết định về chương trình nào hoặc cơ sở nào mà Ngài sẽ gặp gỡ con người và tương giao với họ, và đó là sự đổ huyết. Và Ngài không bao giờ thay đổi nó.

88 Bây giờ, như Giám Lý đối với Báp-tít, chúng ta có thể bắt tay nhau. Nhưng trên cơ sở bởi là Giám Lý và Báp-tít chúng ta không có những điểm chung, tôi đang ủng hộ Báp-tít và bạn đang ủng hộ Giám Lý, hoặc ngược lại. Nhưng có một cơ sở mà tất cả các tín đồ có thể gặp nhau, đó là dưới sự đổ Huyết. Đó là nơi chúng ta gặp nhau và đặt tất cả những thứ này sang một bên. Vì vậy tất cả chúng ta không thể tham gia vào một tổ chức, chúng ta không thể làm điều đó.

89 Những tổ chức nhỏ này, tôi nghĩ Đức Chúa Trời đã ở trong đó, toàn bộ sự việc. Nhưng mọi người...vì chúng ta khác nhau. Mỗi

người thấy khác nhau, mỗi người thấy khác nhau, không có hai tâm trí nào giống hệt nhau. Không có hai người nào hoàn toàn giống như nhau, họ tuyên bố; không có hai cái mũi, không có hai dấu vân tay giống nhau. Hãy xem, chúng ta được tạo ra khác biệt, theo cách đó chúng ta sẽ có các nhóm khác nhau.

⁹⁰ Nhưng Đức Chúa Trời luôn làm việc với một cá nhân. Ngài không cứu bạn vì bạn là người Giám Lý; Ngài không cứu bạn vì bạn là người Báp-tít; Ngài không cứu bạn vì bạn là người Ngũ Tuần. Ngài cứu bạn vì Ngài đã đối xử cách cá nhân với *bạn*! Và bạn được cứu trên cơ sở đó, mà bạn đã chấp nhận nó. Vậy nên, Đức Chúa Trời, để đối xử với bạn, Ngài không đối xử với bạn theo trật tự của hội thánh Ngài, Ngài đối xử với bạn như một cá nhân.

⁹¹ Do đó khi Đức Chúa Trời sai đến các tiên tri của Ngài, các sứ giả Giao ước của Ngài, Ngài phán với một người, và người đó phải mang Sứ điệp. Những người khác đi ra từ người đó, khắp mọi nơi, mang cùng một Sứ điệp. Nhưng phải có một tổng hành dinh. Đức Chúa Trời luôn luôn có điều đó. Tôi biết ơn Ngài đã có nó tối nay; đó là Đức Thánh Linh, dĩ nhiên, tất cả chúng ta đều biết. Vậy thì, không phải là một nhóm nào đó, nhưng Đức Thánh Linh là Tổng hành dinh của Đức Chúa Trời. Đó là Sứ Giả của Đức Chúa Trời dành cho thời đại.

⁹² Bây giờ, vì đó là, dành cho vị tiên tri mà Lời luôn luôn đến, nếu họ là một nhà tiên tri thực sự của Lời, thì Đức Chúa Trời chứng thực Lời Ngài bởi nhà tiên tri đó.

⁹³ Bây giờ, có nhiều tiên tri giả, chúng ta đã có họ qua suốt tất cả các thời đại. Chúng ta trở lại Cựu Ước, thấy họ đứng lên và nói trong Danh Chúa, và nó thì—thì không đúng. Đức Chúa Trời không có liên quan gì với nó. Ngài không bao giờ minh chứng điều gì ngoài Lời của Chính Ngài. Dù sao đi nữa, Ngài sẽ không điều hành công việc của Ngài như thế. Hiểu không?

⁹⁴ Anh em chỉ nhớ, Đức Chúa Trời chỉ chứng thực Lời Ngài! Và chỉ có một nhà tiên tri thực sự là...Và cách duy nhất anh em có thể biết người ấy có thật hay không, là bởi Lời. Đó là cách để đoán xét người ấy.

⁹⁵ Bây giờ nếu anh em để ý, giống như trong những ngày khi—khi Mi-chê, có bốn trăm nhà tiên tri Hê-bơ-rơ đứng lên, trước mặt A-háp và Giô-sa-phát, và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Cứ đi lên và thắng.’” Về cơ bản họ đã đúng. Sau đó Mi-chê được gọi đến, người mà tất cả họ đều ghét. Bây giờ, có vẻ như nếu...Bốn trăm (tôi—tôi không muốn nói là các tiên tri của Ba-anh) tiên tri Hê-bơ-rơ đồng lòng đứng dậy, và nói, “Hãy đi lên Ra-môt Ga-la-át, Chúa sẽ ban phước cho vua và vua sẽ được thắng.” Và những người đó không phải là những kẻ đạo đức giả, họ hoàn toàn được thần cảm! Nhưng họ...

⁹⁶ Vậy thì tại sao một người nhỏ bé này lại bước vào với cái tên của—của Mi-chê, con trai của Giê-m-la, và trở lại và nói tiên tri ngược lại với họ? Bây giờ, điều đó đã làm mất tinh thần, nó đã làm mất niềm tin. Hiểu không? Nhưng làm sao ông biết mình đúng? Nếu anh em đang đứng đó, làm sao anh em biết được? Cách duy nhất anh em có thể làm, là lấy những gì người đó nói và so sánh nó với Lời. Hiểu không? Bây giờ, Mi-chê đã đúng về Lời, bởi vì Ê-li, nhà tiên tri vĩ đại đó là người có Lời của Chúa, vừa mới nguyên rủa A-háp và Giê-sa-bên và tất cả. Hiểu không? Và làm sao Đức Chúa Trời có thể quay lại và ban phước cho những gì đã bị nguyên rủa? Thấy đó, vì vậy nó không thể có hiệu quả được.

⁹⁷ Vậy thì, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời chứng thực Lời Ngài. Lời của nhà tiên tri, nếu người đó là một nhà tiên tri, thì đó là...người đó đang nói theo Lời. Kinh Thánh nói ở một nơi, nói, “Nếu họ nói không theo luật pháp và các đấng tiên tri, thì không có Sự sáng trong họ.” Thế thì gọi...Thế thì sứ giả này gọi ra những Người được gọi ra. Người ấy đúng bởi Lời Đức Chúa Trời, chứng minh rằng người đúng.

Chú ý, chú ý, bây giờ chúng ta sẽ nhắc đến một vài nhân vật và hãy lắng nghe.

⁹⁸ Nô-ê là nhân chứng của Đức Chúa Trời về thời kỳ cuối cùng của thời tiền đại hồng thủy. Bây giờ, hãy xem sứ điệp của ông thật trái ngược với toàn bộ thế giới tiền đại hồng thủy như thế nào. Ô, con người đó đã bị coi là một người điên. Ô, ông...Tuy nhiên, ông đã có chính xác Lời của Chúa. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã phán Ngài “không thể dung thứ tội lỗi,” vì thế Ngài...khi người

ta bắt đầu phạm tội, thì Đức Chúa Trời giáng xuống và Nô-ê rao giảng sứ điệp thời đại cuối cùng. Nó là khi nào? Ngay trước khi thời đại cuối cùng, sứ giả này đã xuất hiện. Đức Chúa Trời đã sai đến nhà tiên tri này với sứ điệp dành cho thời kỳ cuối cùng. Và ông đã bị nhạo cười, bị chế giễu, làm trò cười, và chỉ cứu được gia đình của chính ông. Đúng thế. Không ai muốn tin ông. Nhưng ông đã có sứ điệp thời cuối cùng. Vậy thì, tất cả những ai không tin đều bị định tội, còn những ai tin vào sứ điệp thì được cứu. Đức Chúa Trời ban cho họ Sự sống và họ được cứu, còn những người không tin Nó thì bị hư mất.

⁹⁹ Bây giờ, tôi đang nói hình bóng đôi điều. Hãy để ý Đức Chúa Trời, Ngài đã làm điều này ba lần như thế nào.

¹⁰⁰ Và ba là con số hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời hoàn hảo ở trong ba, giống như, “Cha, Con, và Thánh Linh,” và “sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh.” Ngài hoàn hảo, vì *ba* là “sự hoàn hảo” của Ngài. *Năm* là con số của “ân điển.” Bảy là...Con số của “thờ phượng,” *mười hai*. *Bốn mươi* là số của—của “sự bắt bớ.” Và *năm mươi* là “lễ hân hỷ,” thờ phượng. “Ngũ Tuần” có nghĩa là *năm mươi*. Và, bốn mươi ngày Môi-se bị cám dỗ, bốn mươi ngày Đấng Christ bị cám dỗ, anh em thấy đấy. Và tất cả những loại đó. Bây giờ, Đức Chúa Trời hoàn hảo trong ba.

¹⁰¹ Có ba sự hủy diệt. Một trong số đó, khi Nô-ê vào tàu; lần thứ hai, Lót ra khỏi—khỏi Sô-đôm. Hãy xem, Chúa Jêsus đã nhắc đến họ, “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê và trong thời Lót, sự đến của Con người cũng sẽ như vậy.” Hãy xem! Một người đi vào, người kia ra, và người kế tiếp đi lên. Ừ-m. Hiểu không? Ừ-m. Đi vào, đi ra, đi lên! Bây giờ, đó là trật tự của Chúa. Hãy xem, Chúa Jêsus nhắc đến họ hai nhà tiên tri. “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê,” thấy đấy, “và như đã xảy ra trong thời của Lót,” Áp-ra-ham là nhà tiên tri, “việc đã xảy đến thế nào, thì ngày Con người quang lâm cũng sẽ thế ấy.” Xem đấy, nhắc lại cho họ.

¹⁰² Bây giờ, Môi-se, một tiên tri khác, vào cuối thời Ê-díp-tô. Chúng ta thấy rằng khi Đức Chúa Trời sắp giải cứu dân Ngài, và người Ê-díp-tô đã ngược đãi họ rất tàn tệ, và khiến những người đốc công trông coi họ, đúng hơn là, làm chủ họ. Và vậy nên ngay

trước khi họ bị hủy diệt, Đức Chúa Trời, như mọi khi, Ngài đã sai một tiên tri với Lời của Chúa. Hãy nhớ, nhà tiên tri đã xác định chính xác những gì Đức Chúa Trời (hàng trăm năm trước đó, bốn trăm năm gì đó trước đó) đã hứa với Áp-ra-ham, rằng dòng dõi của ông sẽ trú ngụ trong một vùng đất xa lạ, nhưng Ngài sẽ đem họ ra bằng một bàn tay quyền năng. Anh em biết đó, tại bụi gai đang cháy khi Môi-se gặp Đức Chúa Trời, Ngài đã phán với ông, “Ta đã nghe tiếng khóc than của dân Ta, Ta đã thấy sự cực khổ của họ, và Ta nhớ lại giao ước Ta.” Nhớ lại Lời Ngài!

¹⁰³ Hãy nhớ, Ngài vẫn nhớ Lời Ngài! Hiểu không? Ngài không sai, Ngài phải làm điều giống như vậy mọi lúc. Lý do tôi nói những điều này, để chúng ta có thể trở lại điều đó trong tâm trí của anh em và suy gẫm. Ngay cả anh chị em là những người bị đau ốm; anh chị em để ý tôi đã nói “bị” đau.

¹⁰⁴ Bây giờ, để ý nào, tất cả các bạn phải nhớ điều này, rằng Đức Chúa Trời không thể thay đổi! Ngài là Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Thời gian thay đổi, con người thay đổi. Đức Chúa Trời là vô hạn, Ngài không thể thay đổi! Của Ngài...Ngài phải không hề thay đổi, hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời, Ngài phải luôn luôn như vậy. Và nếu chúng ta tin Đây là Lời của Đức Chúa Trời, chúng ta có thể đặt sự tin tưởng vào bất cứ điều gì Ngài đã phán. Hiểu không?

¹⁰⁵ Bây giờ, anh em thấy ở đó sứ điệp của Ngài đến như thế nào, Ngài ban đến sứ điệp của Ngài như thế nào. Ngài không thể thay đổi điều đó, Ngài luôn làm điều đó. Ngài phải luôn giống như vậy. Đó là cách Ngài sẽ luôn luôn làm. Bây giờ, hãy nhớ, khi nào Ngài làm điều đó? Ngay trước sự hủy diệt, ngay khi kết thúc thời đại. Đó là khi Ngài ban sứ điệp của Ngài để kêu gọi dân sự của Ngài, (họ luôn làm cho họ lẫn lộn), và họ đến đây này.

¹⁰⁶ Bây giờ, trong thời của Môi-se, những người tin được cứu, những người không tin bị hư mất.

¹⁰⁷ Người đã tin sứ điệp của Môi-se từ Đức Chúa Trời, vậy thì, họ sẽ không làm điều đó trừ phi Môi-se đã là người được chứng thực của Đức Chúa Trời và chứng minh rằng Lời của Đức Chúa Trời ở với ông. Điều đó khiến ông trở thành một nhà tiên tri. Ông đi ra đó và ông nói, “Ngày mai, khoảng giờ này, các người sẽ thấy điều

như vậy-như vậy xảy ra.” Ngày mai, nó đã diễn ra. Đó là tất cả. Bất kỳ tiên tri chân chính nào của Đức Chúa Trời nói trong Danh Chúa sẽ làm điều đó. “Và sẽ ứng nghiệm rằng việc *như vậy* sẽ xảy ra. Tôi sẽ đến gặp Pha-ra-ôn, nhưng ông ấy sẽ cứng lòng, có một tấm lòng cứng cổ. Ông ta sẽ nói ông sẽ để cho chúng ta đi nhưng ông ta sẽ không cho đi.” Và, điều đó ứng nghiệm. Hiểu không? Tại sao? Thế thì nhiều người biết người này được Đức Chúa Trời sai đến. Và rồi họ bắt đầu thấy rằng Đức Chúa Trời ban phước cho ông, và họ tôn trọng ông, khi đó, những việc lớn xảy ra.

¹⁰⁸ Và những người mà đã cười và làm trò đùa và không muốn nhận sứ điệp của ông, họ đã hư mất với phần còn lại của những người không tin.

¹⁰⁹ Nhưng các tín hữu đã ra đi và đi vào miền đất hứa, họ đi theo sứ điệp được xúc dầu của sứ giả. Đó là một sứ điệp về sự giải cứu, rằng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ đưa dân Ngài đến một vùng đất đơm sữa và mật. Và điều đó đã xảy ra, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy rồi, và Môi-se đến và được chứng thực như là sứ giả của thời đại đó.

Bây giờ, điều đó mang nó đến khá rõ ràng với chúng ta.

¹¹⁰ Được rồi, vậy thì chúng ta thấy rằng Môi-se được chứng thực đúng đắn.

¹¹¹ Và rồi khi thời đại thay đổi, đã đến lúc...giữa luật pháp và ân điển. Phải đến lúc Đấng Mê-si được phán này sẽ đến. Chúng ta nhận ra rằng thời gian mà mọi người đã bóp méo luật pháp, đặt tất cả dưới quyền của một nhóm lớn nào đó, và có tất cả các loại—truyền thống của con người, họ đã tiêm nhiễm vào đó. Khi thời gian thay đổi, Chúa Jê-sus xuất hiện, một Tiên tri khác, Tiên tri-Đức Chúa Trời.

Vậy thì, anh em nói, “Ngài không phải là một nhà tiên tri.”

¹¹² Kinh Thánh nói Ngài là đấng tiên tri. “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dựng lên một Đấng Tiên tri giống như ta.” Ngài là Tiên Tri-Đức Chúa Trời, về sự thay đổi của thời gian giữa luật pháp và ân điển, mà Ngài đã nói đến trong suốt những năm này. Sau khi Ngài ban luật pháp cho Môi-se, rồi thời thế thay đổi, khi Ngài phán điều đó sẽ được thực hiện, thì Ngài trở lại với ân điển.

Và Ngài đã sai một Tiên tri nói tiên tri về thời gian. Vậy thì—vậy thì, những người tin, Ngài đã tập hợp họ lại; những kẻ không tin bị hư mất trong thời của Ngài. Tất cả những ai tin vào Ngài đều được cứu; tất cả những ai không tin vào sứ điệp của Ngài đều bị hư mất.

¹¹³ Đó chính xác là những gì đã diễn ra vào thời Nô-ê; đó là điều đã xảy ra trong thời của Lót; đó là những gì đã xảy ra trong những thời khác, những ngày của Mô-i-se; đó là những gì đã xảy ra trong thời của Chúa Jêsus Christ. Vì họ đã coi thường sứ điệp và bị diệt vong, và những người tin vào sứ điệp đã bị hư mất... hoặc đã được cứu.

¹¹⁴ Bây giờ, bây giờ, sau đó đến sự phân chia thời đại hội thánh. Chúng ta sống trở lại trong thời Nô-ê, thời tiền đại hồng thủy; chúng ta bước vào thời đại luật pháp; rồi trong thời đại ân điển, hội thánh. Và bây giờ thời đại hội thánh đang chấm dứt. Hết thấy chúng ta biết điều đó.

¹¹⁵ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời đã làm *như vậy-như vậy* trong thời kỳ đó, trong hai thời đại khác đó, thì Ngài phải giữ nguyên và làm như vậy trong thời kỳ này, vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó. Tôi sẽ chứng minh điều đó trong vài phút, bằng Lời, rằng Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó. Bây giờ, Ngài không thể thay đổi chương trình của Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời. Hãy lưu ý những gì Ngài đã làm trong các thời kỳ của họ.

¹¹⁶ Bây giờ chúng ta đến với thời kỳ cuối cùng của hội thánh. Đó là những gì tôi đọc tối nay:

Sẽ có Sự sáng lúc chiều tối.

¹¹⁷ Chúng ta đã có nhiều thời gian âm đạm, nhưng rồi Ánh sáng sẽ đến. Chính Con đã đến và thay đổi thời kỳ đó, lại đến một lần nữa! Đó sẽ là từ trái đất đến miền Vinh hiển. Chúng ta sẽ đi vào điều đó. Một lần chúng ta đi *vào*, lần khác chúng ta đi *ra*, và lần này chúng ta sẽ đi *lên*! Hiểu không? Được rồi: vào, ra, lên. Chúng ta đang đến thời kỳ cuối cùng. Và chúng ta không chỉ đến, chúng ta đã đến rồi. Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng!

¹¹⁸ Đức Chúa Trời tìm thấy gì trong thời kỳ cuối cùng này? Đức Chúa Trời tìm thấy trong thời kỳ cuối cùng này chính xác những

gì Ngài đã tìm thấy trong những thời kỳ cuối cùng khác, sự không tin! Ngài luôn thấy điều đó, Ngài, khi Ngài đến, Ngài—Ngài thấy sự vô tín. Ngài thấy rằng chương trình mà Ngài đã đặt xuống trên dân sự...

¹¹⁹ Trở lại đó vào thời Nô-ê, nếu họ muốn một đời sống theo các quy định của Ngài, dân của tế lễ...Họ đã bỏ nó. Khi Ngài đến, Ngài thấy điều này, điều kia đang hoạt động sai trật.

¹²⁰ Việc cũng giống như Ngài đã làm khi Ngài đến thế gian, Ngài thấy dân sự và người Pha-ri-si, và vân vân, đi theo luật pháp. Họ đã làm gì? Hoàn toàn không có sự chân thành trong đó chút nào, cứ tiếp tục và trượt dài theo bất kỳ cách cũ nào, và “Miễn là họ gia nhập giáo hội, và đó là tất cả những gì họ cần.” Và đó là những gì Ngài đã tìm thấy.

¹²¹ Và đó là những gì Ngài đã tìm thấy lần nữa! Ngài thấy điều tương tự, mọi người không thay đổi. Vì vậy nếu Ngài đã ban đến chương trình của Ngài và người ta không tin nó và họ hư mất, họ đã tin nó và được sống, (bây giờ, trên hai điều đó), lần này nó phải giống nhau. Nó phải giống nhau. Không...

¹²² Luôn luôn có một trận chiến dành cho sứ giả để phân rẽ cái cũ ra khỏi cái mới. Luôn luôn có sự tranh chiến đó, vì—vì sứ giả đến để phân rẽ cái cũ khỏi cái mới, mặc dù luôn luôn sứ điệp phải là dựa trên Kinh Thánh, bây giờ, vì mỗi người đã báo trước về người kia sẽ đến.

¹²³ Bây giờ, chúng ta hãy lấy, Chúa Jêsus, làm ví dụ. Thật khó biết bao, Ngài đã đến và thay đổi sứ điệp từ luật pháp sang ân điển. Tuy nhiên Kinh Thánh nói rằng nó sẽ xảy ra theo cách đó, “Sẽ có một—một Đấng Mê-si, và của lễ dâng hàng ngày sẽ bị lấy đi.” Và chúng ta biết điều đó đã được nói tiên tri qua các vị tiên tri. Thật là điều tuyệt vời khi Ngài làm điều đó. Nhưng chúng ta thấy rằng Ngài đã làm nó. Và người...Ngài đã làm điều đó bởi vì Kinh Thánh nói, và những tín đồ thời đó (những người được gọi là tín đồ) hoàn toàn sẽ không đồng ý với Ngài.

¹²⁴ Hãy nhìn những người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, họ có những truyền thống riêng của họ và không ai có thể lay chuyển họ khỏi điều đó. Đó là điều họ tin, mẹ họ tin điều đó, bố họ tin điều đó,

và ông, bà của họ tin điều đó, và “Môi-se đã nói vậy!” Nhưng cũng Môi-se đó người đã đưa ra luật pháp cũng là Môi-se đã nói Người này sẽ đến, và họ đã không nhận ra điều đó bởi vì họ đã có Lời thật của Đức Chúa Trời trong các truyền thống và đã bỏ qua nguyên tắc chính của Nó. Và nó phải là cách đó.

¹²⁵ Để ý, người này báo trước người kia sẽ đến. Mỗi người trong số các sứ giả, sau sứ điệp, báo trước nó sẽ đến. Bây giờ, nhưng người ta luôn nhận sứ điệp trong thời mà họ đã có, họ đã sắp đặt nó.

¹²⁶ Chúng ta hãy phân tích điều đó, đi ra hơn một chút, chúng ta hãy nhìn vào Luther. Khi Luther rao giảng sự xưng công bình bởi đức tin, ông là sứ giả, thiên sứ của thời đại hội thánh đó, được rồi, của Thời đại Hội thánh Sặt-đe. Bây giờ, để ý, khi ông rao giảng, ông đặt những người Luther vào trật tự. Vậy thì, sau đó, ở đây Luther đang lan rộng. Và khi Wesley bước vào, Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi, với sứ điệp về sự nên thánh, tại sao, thật khó cho Luther để thấy điều đó. Những người Lutheran họ sẽ không tin điều đó.

¹²⁷ Và sau đó khi Wesley đưa tất cả họ ổn định đến Hành Hương Thánh và Giám Lý Tự Do, và vân vân, về sự nên thánh, và cùng với sứ điệp Ngũ Tuần, ồ, thật khó để một người Giám Lý tin điều đó. Ủ-ừm, chắc chắn, là vậy. Xem đấy, đó là một...

¹²⁸ Tuy nhiên người này nói về người kia, nói theo Kinh Thánh. Hê-nóc kể về sự hủy diệt sắp tới, bởi sự cất lên của ông, Đức Chúa Trời đem ông về nhà; ông là một nhân chứng. Áp-ra-ham đã nói với họ về Môi-se. Và Môi-se đã nói về Đấng Mê-si. Đấy, họ cứ kể, người này với người kia. Đấng Mê-si đã nói về thời gian này, cho biết đây sẽ là gì!

Anh em nói, “Ồ, Anh Branham!”

¹²⁹Ồ, vâng, Ngài đã bảo vậy! Chúng ta hãy chỉ...Tôi có nhiều câu Kinh Thánh được viết ra ở đây, và tôi sẽ chỉ đề cập đến hai hoặc ba câu trong số đó. Chúng ta hãy xem Ma-thi-ơ 24. Bây giờ chúng ta hãy lấy Ma-thi-ơ, chương 24, và đọc những gì Ngài phán sẽ xảy ra, Cách mà “Các nước sẽ nổi lên chống nghịch nhau.” Nhưng, hãy nhớ, sau đó Ngài ngừng ở đó và Ngài phán, “Việc đã xảy đến

trong đời Nô-ê, và việc đã xảy đến trong đời Lót thế nào, sự đến của Con người cũng thế ấy.” Ngài đã báo trước, Ngài đã báo trước những điều này sẽ xảy ra!

¹³⁰ Ngài phán, “Bấy giờ, khi tất cả điều này xảy ra, thì giờ chưa tới,” vân vân. Nhưng phán, “Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non và lá mới đâm, và tất cả các cây khác, thì các người biết rằng mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều này ứng nghiệm, khá biết rằng thì giờ đã gần, đương ở trước cửa.” Bấy giờ, khi anh em thấy điều gì? Cây vả đâm chồi, và tất cả những cây khác bắt đầu đâm chồi, đó là một dấu hiệu. Và Y-sơ-ra-ên luôn luôn là cây vả.

¹³¹ Giô-ên thậm chí đã nói tiên tri về điều đó, “Cái gì sâu keo còn để lại, sâu lột vỏ ăn và cắn phá. Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa, “Ta sẽ phục hồi, Chúa phán vậy.” Và Ngài sẽ làm điều đó. Nhưng trước khi Ngài có thể khôi phục lại tình trạng thuộc linh của nó, thì Hội thánh Dân Ngoại phải được cất đi. Ngài sẽ không có cả hai cùng một lúc. Vậy thì, anh em không thể làm cho Kinh Thánh bị xuyên tạc giống như thế. Hiểu không? Ngài không bao giờ có hai người làm chứng cùng một lúc, những người làm chứng quan trọng, và Ngài không bao giờ có—Ngài không bao giờ...Ngài không có hai Hội thánh cùng một lúc.

¹³² Chú ý, nó...Hội thánh Dân Ngoại phải bị cất đi trước, cho người Do Thái, rồi sự kết thúc của Bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên xảy ra. Ba năm rưỡi Đấng Mê-si nói tiên tri, và rồi Ngài bị dứt đi, Hoàng Tử, vào giữa tuần thứ bảy mươi. Và, sau đó, vẫn còn lại ba tuần rưỡi nữa. Và chúng ta tìm ra hai nhà tiên tri của Khải Huyền (Ngài không bao giờ thay áo choàng của Ngài lần nữa), của Khải Huyền 11, đi xuống và nói tiên tri cho người Do Thái. Bấy giờ, Hội thánh sẽ được cất đi vào thời điểm đó.

¹³³ Và chúng ta thấy Y-sơ-ra-ên, lần đầu tiên trong hàng trăm năm, gần hơn hai ngàn năm, bây giờ đã trở thành một quốc gia; có quân đội riêng của nó, tiền tệ riêng của nó. Y-sơ-ra-ên hiện ở trong quê nhà; dân tộc riêng, cờ riêng của nó, thuộc về Liên Hiệp Quốc. Nó là một nước! Ô, đó là một trong những dấu hiệu tuyệt vời nhất mà chúng ta có thể nghĩ đến, ngay bây giờ, Y-sơ-ra-ên trong quê nhà của mình. Và Chúa Jêsus phán, “Dòng dõi

này mà thấy Y-sơ-ra-ên trở về quê nhà của nó sẽ không qua đi cho tới khi tất cả đã ứng nghiệm.” Xem đây, Ngài đã phán về thời đại này.

¹³⁴ Hãy để tôi chỉ đưa ra một câu khác. Trong Ti-mô-thê Nhì chương 3, Ngài nói về hội thánh vào thời kỳ cuối cùng, nói, “Họ sẽ là những người hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời.” Lấy thế giới giáo hội, ở trên, “những người ưa thích sự vui chơi hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời,” ở nhà xem chương trình truyền hình trước khi dự buổi nhóm cầu nguyện vào tối thứ Tư.

Anh em nói, “Đó là Báp-tít.”

¹³⁵ Đó là Ngũ Tuần! Chắc chắn! Vâng, thưa quý vị. Ồ! “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, ưa thích sự vui chơi”; đặt Lời ngay dưới mũi họ, họ sẽ không nhìn Nó. Ủ-m. “Những người yêu thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời”; nói với phụ nữ rằng họ không nên uốn tóc, thì họ cũng để kiểu tóc đó dù sao đi nữa. Ủ-m. “Ưa thích sự vui chơi hơn là yêu mến Đức Chúa Trời, lường thầy phản bạn, hay phao vu, không tiết độ, và coi thường những người làm đúng. Có...”

Anh em nói, “Đó là người vô thần.” Không! Không!

¹³⁶ “Bề ngoài giữ hình thức của sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó,” Quyền phép có thể giải cứu bạn khỏi hệ thống thế giới hiện tại, đây ám ảnh này. “...Quyền phép đó; những kẻ thể ấy hãy lánh xa đi.” Đừng quan tâm những người còn lại nói gì, chính anh em với tư cách là một cá nhân trước Đức Chúa Trời, anh em phải trả lời. Cho dù người phụ nữ này làm gì hay người phụ nữ kia làm gì, hoặc, người đàn ông này hoặc người đàn ông kia làm gì, hoặc, thầy giảng này hoặc nhà truyền giáo kia nói gì; chính là anh chị em và Đức Chúa Trời. “Có hình thức,” theo truyền thống, “nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó; những kẻ thể ấy hãy lánh xa đi.” Chúng ta có đang sống trong thời đại đó không? Chúng ta chắc là có!

¹³⁷ Hãy nhìn lại vào thời đại hội thánh cuối cùng. Đức Thánh Linh, chính Chúa Jêsus, “Ta là Jêsus đã sai thiên sứ Ta làm chứng về những điều này.” Và Khải huyền, chương thứ 3, nói về thời đại

hội thánh này, Chúa Jêsus làm chứng về những gì sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, Ngài phán, “Hội thánh sẽ trở nên giàu có, Lao-đi-xê, hâm hăm,” có thể nhảy chung quanh khi nhạc trời lên để la lớn. Hiểu không? Đúng thế. Nhưng đối với một lời chứng và một đời sống mà sẽ trong sạch, thì còn lâu mới đạt được điều đó.

138 Tôi không...Tôi không muốn làm tổn thương anh chị em vì điều gì, nhưng tôi có một khả tượng cách đây không lâu về việc được ở trong Thiên đàng của Đức Chúa Trời. Tôi không thể không nói với các bạn Sự thật. Lạy Chúa, xin giúp chúng con là những mục sư trung thực trong những điều này và nói lên Lẽ thật!

139 Thấy không? “...?...nguội lạnh...” Kinh Thánh nói họ sẽ cách đó, vì vậy họ sẽ cách đó. Nếu nó hoàn hảo với Luther, thì nó hoàn hảo với...trong Thời đại Phi-la-đen-phi với Wesley, nó phải nói được và trở nên hoàn hảo...Nó đã nói điều đó, và nó sẽ chính xác như vậy ở Lao-đi-xê.

140 “Giàu có, không cần gì cả!” Chúng ta có thể đặt hàng tỷ đô la vào các tòa nhà, chúng ta có thể đặt mọi thứ mà mọi—mà mọi... giải trí trần tục, chúng ta có thể xây dựng những nhà thờ tốt nhất. Điều đó ổn thôi, không sao cả, điều đó hoàn toàn ổn.

141 Nhưng tôi đang cố gắng nói, thế thì khi Sứ điệp bắt đầu tác động trên họ, họ không muốn có anh em. “Anh là một người có suy nghĩ lập dị! Anh là người cuồng tín! Anh nên sống cách đây năm mươi năm.” Hiểu không? Ồ, anh em có thể nghĩ rằng, “Tôi không muốn có một mục sư như vậy.” Đó là mục sư của anh em, dù sao đi nữa! Giê-sa-bên sẽ không bao giờ cho phép điều đó để Ê-li ấy làm mục sư của bà, nhưng ông chắc chắn sẽ làm. Ông chắc chắn là như vậy. Ông là một gương mẫu, một sứ giả được sai đến cho dân tộc của Y-sơ-ra-ên. Và ngày nay Đức Thánh Linh quý giá và Lời Đức Chúa Trời là Sứ giả cho hội thánh, để giải quyết và mang họ trở lại với Lời. Chúng ta nói về Lời đó, nhưng anh em thấy không có người động đậy. Ừ-m, xem đây, chúng ta có những thứ lộn xộn như vậy.

142 Tôi nghe ai đó, giống như trong lời chứng, nói, “‘Hãy tôn cao Ngài,’ làm thế nào anh em tôn cao Ngài?” Và, ồ, chỉ lấy những học thuyết tầm thường! Người nào đó nói, “‘Hãy thức canh và cầu nguyện,’ điều đó có nghĩa là cứ mở mắt khi anh em cầu

nguyện, nhìn nhau. ‘Hãy thức canh và cầu nguyện.’” (Ồ, *thức canh* có nghĩa là “trông chờ sự Chúa đến,” và cầu nguyện.) Hãy xem, nó chỉ đang xoay quanh sự việc.

¹⁴³ Cho nên, trong điều đó, chúng ta làm gì? Chúng ta làm nên một truyền thống tầm thường của riêng mình (và rồi nếu...) có phải là Đức Chúa Trời tạo ra hay không. Và chúng ta đi ra, việc trước tiên anh em biết, chúng ta có một nhóm nhỏ đi theo chúng ta, và lôi kéo họ khỏi thân thể chính của hội thánh. Đúng thế. Thay vì đến và cầu nguyện để giải quyết vấn đề, và để thân thể hoạt động tiếp, chúng ta làm những điều đó xem thử nó gây dựng hay không. Nếu anh em có Lễ thật, thì hãy ở lại với Lễ thật. Điều đó hoàn toàn chính xác. Nhưng trước tiên hãy để nó là Lễ thật Kinh Thánh! Để ý, bởi...thời đại Lao-đi-xê này.

¹⁴⁴ Và những nhà tiên tri, ừ, Đức Thánh Linh phán qua Phao-lô, mà là Đấng Mê-si. Không phải Phao-lô, mà chính là Đấng Christ! “Đức Chúa Trời, đời xưa đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi trong những ngày sau rốt này phán dạy bởi Chúa Jêsus Christ,” Hê-bơ-rơ 1, để ý, Đức Thánh Linh, Đấng Christ, Phúc âm đặt Đấng Christ làm trọng tâm, Lời đặt Đấng Christ làm trọng tâm. Và nếu Nó lấy Đấng Christ làm trọng tâm, và được chứng thực...Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Nó là Lễ thật.

¹⁴⁵ Đó là lý do tại sao những người Ngũ Tuần các bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh trong đức tin của Giám Lý-...đối diện với sự nên thánh Giám Lý, bởi vì các bạn sống hoàn toàn trên Lời.

¹⁴⁶ Đó là lý do người Giám Lý các bạn được thánh hóa khi những người Luther không tin vào điều đó, các bạn đã ở trên Lời.

¹⁴⁷ Đó là cách những người theo Luther các bạn được cứu, được xưng công bình, bởi vì sứ giả của các bạn rao giảng về sự xưng công bình, và phản đối giáo hội Công giáo mà không theo tất cả tiêu chuẩn chút nào. Họ chỉ tin vào giáo hội; các bạn hãy trở lại với Kinh Thánh, và các bạn nắm lấy lễ thật Kinh Thánh đó và giữ lấy nó.

¹⁴⁸ Và rồi Wesley đến với một sự thật khác, và giữ lấy nó; rồi đến Ngũ Tuần với một lễ thật khác, và nắm giữ nó; rồi nếu các bạn

có thể nắm giữ điều đó và hiểu nó đúng đắn, tại sao không nhận lấy toàn bộ sự việc mà đã được chứng minh đúng? Hãy tin tất cả điều đó!

¹⁴⁹ Bây giờ, khi chúng ta thấy những sứ giả này, thì chúng ta biết. Chúng ta thấy Đấng Christ, Vị Tiên Tri-Đức Chúa Trời vĩ đại báo trước những điều này xảy ra trong những ngày sau rốt. Nó đang làm gì? Giới thiệu mùa gặt. Nó đang giới thiệu thì giờ mà vụ mùa đang được gặt hái, điều gì sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt. Anh em hiểu điều đó không?

¹⁵⁰ Bây giờ, những điều này sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt. Chúng ta biết chúng ta đang trông đợi loại mùa màng gì. Chúng ta đang trông đợi một hội thánh đã từng có Sự sáng, đã quay bỏ Nó, đã đi đến sự hào nhoáng của thế gian, tất cả đều được đánh bóng (đúng không?), bỏ đi, nhận lấy bất cứ phần tử nào làm thuộc viên, và gọi đó là những người Ngũ Tuần, làm báp-têm cho bất cứ ai.

¹⁵¹ Nước không cứu được một người. Chính là Huyết của Chúa Jêsus Christ. Không có Sự sống trong nước. Sự sống đến trong tế bào Huyết; lấy sự nên thánh để gột rửa đời sống ấy, để giết chết dục vọng tội lỗi; rồi Đức Thánh Linh đến để làm sạch những cái bình và biệt riêng nó ra trong công việc, hầu việc. Bàn thờ thánh hóa cái bình, nhưng...sự đổ đầy của nó là những gì đưa nó vào sự hầu việc. Nó đã được đặt sang một bên *cho* sự hầu việc, bây giờ nó phải được đưa vào sự hầu việc. Và Đức Thánh Linh đưa hội thánh vào sự hầu việc. Tôi đã từng thích bài hát quen thuộc đó:

Họ nhóm nhau lại trong phòng cao,
Hết thấy đều nhưn Danh Ngài cầu nguyện,
Họ đã được phép báp-têm bằng Đức Thánh
Linh,
Và quyền năng hầu việc đã đến;

Vâng. Và phần còn lại của nó nói:

Những gì Ngài đã làm cho họ ngày hôm đó
Ngài cũng sẽ làm cho anh em giống như vậy.
(Chắc chắn.)

152 Vụ mùa; các nhà tiên tri; chúng ta đã dừng lại ở đó về Đấng Christ. Bây giờ chúng ta chỉ quay trở lại một chút.

153 Ê-sai, nhà tiên tri, ông đã làm chứng như thế nào, đã nói tiên tri về thời kỳ cuối cùng. Ông nói, “Toàn thân sẽ trở nên đầy những vết loét thối rữa, sự nôn mửa đầy mọi bàn tiệc!” Vì sao, ngày nay nam nữ, họ dự tiệc thánh, vừa sống với hai hay ba vợ, hoặc hai hay ba chồng, (đúng) tất cả các loại...hút thuốc lá, và tất cả những thứ đó; đến nhà thờ, dự tiệc thánh!

154 Bây giờ, tôi có thể chỉ đi chậm hơn điều đó một chút, nhưng tôi sẽ chờ đợi một chút, có lẽ thật sự không phải ngay lúc đó. Tôi cảm thấy chỉ kiểm tra một chút về những gì tôi sẽ nói. Nhưng tôi...Anh em có thể đọc hiểu được ẩn ý. Anh em biết những gì Kinh Thánh nói, những sự việc bình thường và không bình thường.

155 Tất cả những điều này chúng ta thấy xảy ra sau đó, và quốc gia...khoa học nói rằng nó...bốn hoặc năm năm trước, “Còn ba phút nữa đến nửa đêm.” Y-sơ-ra-ên ở quê nhà của mình. Hội thánh ở vào thời Lao-đi-xê. Ô, chao ôi! Chúng ta đang trông đợi điều gì? Việc gì vậy?

156 Chúng ta đang trông đợi Ánh Sáng chiều tối. Ô, tôi tự hỏi, nếu Nó sẽ đến, chúng ta nhận ra Nó không? Hay Nó sẽ lướt qua đỉnh đầu của chúng ta giống như nó đã có trong các thời đại khác? Họ không bao giờ biết điều đó cho đến khi nó đã đi quá xa.

157 Các bạn nên nhớ, những người sùng đạo đó là những người đã giết các nhà tiên tri được sai đến với họ. Chúa Jêsus đã phán vậy. Ngài phán, “Các ngươi là kẻ giả hình!” Nói, “Các ngươi xây đắp mồ mả của đấng tiên tri, mà tổ phụ các ngươi đã đưa họ vào đó và rồi xây mồ mả cho họ.”

158 Nhìn vào giáo hội Công giáo La-mã, xây đắp mồ mả của Thánh Patrick, trang trí mồ mả của Joan xứ Arc. Họ đã giết người nữ đó, và thiêu sống cô như một phù thủy, bởi vì cô là người thuộc linh, vì cô đã thấy những khái tượng. Họ thiêu cô trên cọc, như một phù thủy. Hai trăm năm sau họ đào xác linh mục lên và ném xuống sông, để đền tội, biết rằng cô là tôi tớ của Đấng

Christ. Nhưng, vào thời đó, họ không biết cô là ai, trong khi hội thánh đang trải qua thời đó.

159 Và Nó sẽ đi qua ngay trên đỉnh đầu người ta và họ sẽ không bao giờ nhận biết Nó.

160 Chúa Jêsus, họ không biết Ngài là Con Đức Chúa Trời cho đến khi Ngài chết và được chôn và sống lại. Chẳng phải Phi-e-rơ đã buộc tội họ vào Ngày Lễ Ngũ Tuần sao? “Các người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Chúa Sự sống, và giết Nó, giết Ngài!”

161 Ô, dấu hiệu màu đỏ chớp lóe lên báo hiệu Ngài đến! A-men! Chúng ta đang ở sự cuối cùng. A-men. Tín hiệu đỏ nhấp nháy đó ở mọi nơi, mọi nơi, “Sự vinh hiển Chúa đã lìa bỏ,” đã viết trên. Thời gian đã kết thúc. Thời giờ đã hết rồi!

162 Khoa học đã đi đến hồi kết. Đúng thế. Bây giờ họ đã phát minh ra một thứ mà họ có thể làm nổ tung cả thế giới, nước này sợ nước kia. Họ đang ở thời kỳ cuối cùng.

163 Nền văn minh, nó đã đến một nơi mà người ta...từ đỉnh cao đang bị thụt lùi. Mọi người không hành động như những người văn minh. Bạn có thể tưởng tượng một người đàn ông muốn trở thành một người lập dị để tóc dài, với bộ râu rử xuống như thế này, mặc quần trẻ xuống thấy cả nửa cái mông, đi quanh sân trường lôi thôi như thế không? Trí thông minh của thế giới mà sẽ đến sau này, nếu còn có nó nữa, đưa các bé gái mười bốn tuổi đi chơi, đưa chúng ra phố.

164 Ngày hôm nay, trong nhà trọ tôi ở, có một người mẹ nằm ở ngoài đó không đủ vải để chèn nòng súng lục, và chồng của cô ấy đang nằm ngoài đó cũng như vậy, và trời gió lạnh. Họ nghĩ rằng cơ thể của họ rất đẹp nên họ phải phô bày nó. Bạn không nhận ra đó là ma quỷ sao? Đúng thế. Cởi quần áo của họ ra, chỉ có kẻ điên mới làm điều đó. Quỷ quân đoàn đã làm điều đó bởi vì anh ta bị điên. Để ý! Và chúng ta có điều đó, nhưng đó được gọi là “phong cách,” điều đó được gọi là “hiện đại.” Chúng ta gọi nó là “Ma quỷ!” Tôi có Kinh Thánh để chứng minh rằng đó là ma quỷ. Đó là sự ma quỷ chiếm hữu, ma quỷ chiếm hữu (không phải áp bức). Sự chiếm hữu, nó có được các bạn! Đúng thế. Nói cho họ biết về điều đó à? Họ sẽ nổi sùng lên. Họ không muốn

liên quan gì với Nó! Không, thưa quý vị. Họ có những ý kiến của riêng mình, bởi vì tại nhà xác của họ, họ đi tới chúng không bao giờ quở trách điều đó. Sự hấp dẫn giới tính được thực hành trong trường học và trong các giáo hội, và các mục sư rất sợ quở trách điều đó, rất hiếm khi làm bất cứ điều gì.

165 Hôm nọ nghe một vị mục sư, nói, “Khi họ phát minh ra thứ màu xanh này để vẽ mắt, và—và thuốc bôi đôi môi đỏ, chúng đã tạo nên một thế giới tươi đẹp hơn.” Một mục sư Phúc âm trên bục giảng, muốn đưa ra nhận xét như thế, ông ta cần nếm trải sự khổ hình ở Đồi Sọ. Đúng. Điều đó hoàn toàn đúng, khi Kinh Thánh lên án nó!

166 Và một nhóm Ngũ Tuần nói với một chị rằng (đến nỗi, khóc) bởi vì chị ấy đã búi tóc ra sau đầu, với mái tóc dài, nói, “Lốp xe dự phòng của chị có thể bị xẹp.” Nói, “Chị phải cắt mái tóc đó đi, bởi vì Kinh Thánh nói rằng nó có...trong Ê-sai, chương thứ 5, có bánh xe tròn như mặt trăng.” Vậy thì, làm thế nào Kinh Thánh có thể nói rằng “một người nữ làm một điều không bình thường,” nàng không thích hợp để sống cùng khi nàng cắt tóc, nàng chứng minh rằng nàng làm ô nhục đầu của mình, và rồi mái tóc dài...?...Làm thế nào bạn có thể làm cho Kinh Thánh nói điều gì đó như thế? Ồ, có vấn đề gì với những người phụ nữ Ngũ Tuần của chúng ta vậy? Các bạn đã xem ti-vi quá nhiều! Các bạn đã thấy quá nhiều về thể gian, và Lời Đức Chúa Trời không còn đủ hấp dẫn các bạn. Vậy thì, Kinh Thánh đã nói điều đó. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Đó không phải là tôi, này, đó là Kinh Thánh!

167 Ôi, sự hấp dẫn giới tính! Một phụ nữ đã nói với tôi cách đây không lâu, tôi đang nói về việc họ mặc những chiếc quần đùi này, nói, “Tôi—tôi mặc quần dài.”

168 Tôi nói, “Điều đó tệ hại hơn.” Các chị...Kinh Thánh nói vậy. Ngài không thể thay đổi.

169 Chị em nói, “Đó là tín đồ Báp-tít.” Đó là những người Ngũ Tuần. Tôi đang nói với *chị em*. Đúng thế. Điều đó đúng.

170 Nhưng vấn đề là gì? Có chuyện gì vậy? Ai đó đã hạ những thanh chắn ở đâu đó. Một người bạn truyền giáo cũ của tôi thường nói:

Chúng ta hạ những thanh chắn xuống, chúng
ta hạ những thanh chắn xuống,
Chúng ta thỏa hiệp với tội lỗi.
Chúng ta hạ những thanh chắn, chiên đi ra
Nhưng làm thế nào mà những con dê vào
được?

171 Có chuyện gì vậy? Khi các bạn hạ các thanh chắn, các thanh chắn của Lời Đức Chúa Trời! Hãy nhớ rằng, ngay từ đầu, chương trình của Đức Chúa Trời là củng cố Hội thánh của Ngài bằng Lời Ngài.

172 Và khi Ê-va lý luận và nói, “Ồ, này, thật vô lý, tôi có thể sống thật tốt như họ...” À! Điều đó đã gây ra nó.

173 Điều đó luôn xảy ra cách ấy. Đó là lý do nàng bị cấm làm thầy giảng. Thấy đó, nó chỉ hạ những thanh chắn xuống. Đó là nơi (giáo hội) rễ cỏ của nó nở ra, trong Ngũ Tuần, và đó là rễ cỏ. Không có lời Kinh Thánh nào cho điều đó. Hiểu không? Vậy thì, rồi anh em làm gì? Anh em có cùng một khối liên hiệp giống như anh em đã có trong vườn Ê-đen. Để ý, nào, thế thì khi chúng ta đến với Lời, anh em nói về Nó...

174 Không ai có thể chịu được Điều đó! Tôi thách thức bất cứ ai để nói điều đó. Đã giảng về *Dòng Dõi Của Con Rắn*, rất nhiều người đã thổi phồng về nó. Tôi đã yêu cầu một số người đến đối chất với tôi về điều đó. Tôi không tìm thấy họ.

175 Ở Chicago cách đây không lâu, anh em có các cuộn băng, họ nghĩ rằng họ đã bẫy tôi vào điều gì đó. Họ có toàn bộ Hiệp hội Mục sư Truyền giáo Lớn hơn tại Chicago, Anh (Gì nhỉ?) Tommy Hicks, Anh Carlson đã ở đó. Và hai đêm trước đó, Chúa đã đánh thức tôi vào ban đêm, nói, “Hãy đi đứng bên cửa sổ đó.” Tôi đi, và trời đang bão. Ngài phán, “Bây giờ, họ đã có một cái bẫy được đặt cho người.” Ngài phán, “Tại bữa ăn sáng này, người đừng sợ. Cứ tiếp tục đi, Ta sẽ ở cùng người.” Bây giờ, đây là trong Danh Chúa. Anh em có thể hỏi họ và tìm hiểu. Nó ở trên băng ghi âm, đã được báo trước: Nói, “Bây giờ, đừng sợ đi, nhưng cứ đi,” nói, “Ta sẽ ở cùng người.”

¹⁷⁶ Và ngày hôm sau tôi gặp Anh Carlson, trưởng chi hội ở đó, và Tommy Hicks. Và Ngài nói với tôi rằng tôi sẽ gặp họ và chúng tôi sẽ đến một nơi gọi là “Town and Country” để dùng điểm tâm. Tôi ghi lại ở đó thật chính xác. Tôi nói, “Anh Hicks, anh là một tiến sĩ thần học và chúng ta sẽ gặp một nhóm lớn các mục sư ở đây, hiệp hội của họ ở Chicago, tại sao anh không đi và nói thay cho tôi? Tôi đã làm rất nhiều điều cho anh.” Tôi chỉ đang thử anh ấy thôi.

Anh ấy nói, “Ồ, tôi không thể làm điều đó, Anh Branham.”

¹⁷⁷ Tôi nói, “Ồ, tại sao anh không đi?” Tôi nói, “Tôi sẽ làm bất cứ điều gì cho anh, vậy thì tại sao anh không làm điều đó cho tôi?”

¹⁷⁸ Anh ấy nói, “Ồ, tôi không thể làm điều đó, Anh Branham. Họ sẽ không đứng yên vì điều đó.”

Anh Carlson nói, “Không, họ sẽ không.”

¹⁷⁹ Tôi nói, “Anh biết tại sao mà.” Tôi nói, “Để tôi nói cho anh biết điều này, là bởi vì anh, cả hai người, biết rằng họ đã đặt một cái bẫy câu hỏi cho tôi.” Và tôi nói, “Anh đã hiểu điều đó.” Bây giờ, đây là trên băng ghi âm. Nếu anh em muốn có cuộn băng, chúng ta có thể có nó. Và anh em biết tất cả những người này. Vì thế tôi nói, “Đêm hôm kia, tôi đã thấy một khái tượng rằng chúng ta sẽ ngồi ở đây sáng nay và Tommy sẽ bác bỏ điều này.” Tôi nói, “Bây giờ hãy xem, anh ...đã thuê phòng khách sạn đó.”

“Vâng.”

“Tiền thuê đã trả cho nó.”

“Đúng,” Anh Carlson nói.

¹⁸⁰ “Nhưng anh sẽ không thể giữ nó. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!”

“Tại sao?”

¹⁸¹ “Anh sẽ đi vào một nơi nào khác. Đó là một—đó là một căn phòng màu xanh lá cây; chúng ta đang đi vào một căn phòng màu nâu. Tôi sẽ ở trong góc; Tiến sĩ Mead sẽ ngồi bên phải tôi; và vị mục sư già da màu đỏ và vợ của ông ta sẽ ngồi bên trái đây,” đúng cách nó sẽ là như thế. Và tôi nói, “Anh xem nào, cứ đi cùng thôi. Anh đã thấy Chúa chữa lành người đau, hãy xem

Ngài chiến đấu một lần!” Tôi nói, “Ngài tuyệt vời, kỳ diệu.” Tôi nói, “Cứ theo dõi những câu hỏi và thấy nó làm cho nín lặng như thế nào.”

Và khi chúng tôi đến đó sáng hôm ấy...

¹⁸² Nếu anh em muốn có băng ghi âm ấy...Jim, anh đã có nó, anh có mang nó đi không? Ngay ở đây, ngay tại đây, anh em có thể có băng ghi âm ấy nếu anh em muốn, tại buổi nhóm ấy.

¹⁸³ Tôi nói, “Anh có điều gì chống lại tôi? Các anh có vấn đề gì vậy?”

¹⁸⁴ Anh Carlson nói, “Ồ, Anh Branham đã nói với tôi hai ngày trước rằng chúng ta sẽ có...” Và họ đã không có được tòa nhà, họ đã hủy bỏ nó. Người ta không thể để họ có nó bởi vì một số ban nhạc đã mua nó và họ không biết rằng họ đã đặt cọc vào đó, sau đó họ phải hủy bỏ với các Thương Gia. Và có lẽ anh em đã nghe sứ điệp về nó, Anh Williams ở đây, và cũng ở đây. Và—và—và anh ấy nói, “Anh Branham đã nói cho tôi biết chính xác mọi người sẽ ngồi ở đâu, và cho tôi biết chính xác điều gì sẽ xảy ra.” Nói, “Một điều,” nói, “tôi...rất nhiều người trong chúng ta có thể không đồng ý với Anh Branham về Sứ điệp của anh ấy, nhưng,” nói, “chúng ta sẽ phải thừa nhận một điều, anh ấy không sợ hãi khi nói Nó,” vì thế—vì vậy lúc đó nói, “không sợ hãi với Nó.” Nói, “Bây giờ, anh đây rồi, Anh Branham.”

¹⁸⁵ Tôi nói, “Bây giờ, trước khi chúng ta bắt đầu, Tôi muốn một người nào đó, về điều gì đó mà tôi đã nói, lấy cuốn Kinh Thánh đó và đứng đây bên cạnh tôi.” Và đó là nhóm im lặng nhất mà anh em đã từng nghe. Tôi nói, “Thế thì, nếu anh em không thể ủng hộ điều đó, thì hãy tránh xa tôi ra! Đúng. Thừa anh em, tôi ở đây để kẻ vai sát cánh với anh em, nhưng chúng ta phải trở lại với những sự kiện Kinh Thánh.”

¹⁸⁶ Nói, “Tại sao không—tại sao anh không mặc kệ họ những người nữ? Ồ, vâng, anh là một...mọi người tin rằng anh là một—một nhà tiên tri của Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nói điều đó.”

¹⁸⁷ Anh ấy nói, “Nhưng mọi người tin điều đó.” Nói, “Tại sao anh không—tại sao anh không tránh xa họ phụ nữ?” Nói, “Và đừng

nói với họ về cách họ nên ăn mặc và cắt tóc và những thứ họ nên dùng. Tại sao anh không tránh xa họ? Tại sao anh không dạy họ cách nhận lãnh ân tứ và—và làm điều gì đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời?”

188 Tôi nói, “Làm thế nào tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không học biết chữ ABC của họ?” Đúng thế. Các bạn phải quay lại với nền tảng ban đầu.

Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót chúng con giờ này. Vâng, thưa quý vị.

189 Chúng ta ở đây này, thời cuối cùng! Đèn đỏ nhấp nháy, lóe lên! Sự Chúa đến đã gần. Vâng, thưa quý vị. Hãy lắng nghe! Sứ điệp thời cuối cùng nên đáp ứng tình trạng thời cuối cùng. Nơi chúng đi ra, Sứ điệp phải mang nó trở lại. Luôn luôn, Sứ điệp kỳ cuối cùng đáp ứng tình trạng của kỳ cuối cùng. Xuyên suốt Kinh Thánh. Nó sẽ phải làm điều đó lúc này, một sự kêu gọi trở lại với Lời ban đầu. Ôi, chao ôi! Giống như các sứ giả khác đã làm trong thời đó, Sứ điệp này sẽ phải giống như vậy. Chúng ta được hứa điều đó! Đức Chúa Trời đã hứa điều đó trong Lời Ngài! Ma-la-chi 4, đã nói điều đó sẽ xảy ra, “Và khôi phục Đức tin của con cái trở lại cùng các cha.” Đã hứa điều đó, và chúng ta đang sống trong thời đại đó!

190 Ồ, luôn luôn, mỗi lần, một nhóm lãnh đạo khiến mọi người lẫn lộn. Đó không phải là quá nhiều người; chính là các nhà lãnh đạo đã khiến họ lẫn lộn. Bây giờ chúng ta hãy...

Anh chị em nói, “Ồ, Anh Branham!”

191 Ồ, bây giờ, chỉ một phút bây giờ, chúng ta phải viết câu Kinh Thánh này. Nếu nó không phải là Kinh Thánh, thì nó chẳng ích gì. Bởi những lời khôn ngoan của họ, trong quyền lãnh đạo không được hà hơi của họ, những lời khôn ngoan thế gian, họ...Ồ, một số người có tài ấy có thể đặt điều đó với nhau, nhưng anh em nghĩ rằng Sa-tan cũng chẳng phải là một thiên tài sao? Chẳng phải hă, ồ, đã đến với Chúa Jêsus Christ và đưa ra cho Ngài một lý luận, và thậm chí đã trưng dẫn Kinh Thánh với Ngài sao? Hă đã làm điều đó! Hă là một thiên tài về điều đó. Nhưng Chúa Jêsus không bao giờ tranh cãi với hă, Ngài phán, “Cũng có lời chép!

Hãy lui ra đằng sau Ta, hỡi Sa-tan.” Vâng, sự lãnh đạo không được hà hơi.

¹⁹² Hãy nhìn xem Cô-rê, trong những ngày khi Đức Chúa Trời sai Môi-se đến với sứ điệp, và Cô-rê và Đa-than nghĩ, đến với Môi-se, và nói rằng, “Này, chờ một chút, ông nhận quá nhiều cho mình! Ông nghĩ ông là hòn sỏi duy nhất trên bãi biển; con vệt duy nhất trong đám lầy, ông là người duy nhất. Tôi sẽ cho ông biết có những người khác cũng thánh thiện!” Môi-se không nói họ không thánh khiết. Nhưng ông có một sứ mạng, ông phải thực hiện nó. Và họ đã tổ chức một nhóm và đang đến chống lại Môi-se.

¹⁹³ Và Đức Chúa Trời phán bảo ông, “Hãy đi ra xa ngoài cửa.” Những người đó có bình hương trong tay, và anh em biết bình hương đó sẽ làm gây ra điều gì. Đức Chúa Trời mở đất ra và nuốt họ. Và họ đã có lửa từ bàn thờ ở, trong đó. Với lửa trong bình hương, như điều căn bản đã có, họ đã không nhận ra sứ điệp ấy.

¹⁹⁴ Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Môi-se, Ta sai người xuống đó làm điều này. Người hãy mang họ qua đây.”

¹⁹⁵ Đấy, họ không nhận biết điều đó. Môi-se đã “quá thẳng thắn” với họ. Giống như Ê-li, tới Trường của các Tiên tri, “quá thẳng thắn,” ở lại với Lời.

¹⁹⁶ Đó là những gì các bạn là những người Ngũ Tuần, đã phải tự phân rẽ khỏi phần còn lại của thế gian, ngay thẳng với Lời. Vậy thì đừng quay lại trong chính điều anh em đã đi ra khỏi, anh em đang bị trôi dạt! Đừng cắt mỏ neo của anh em khỏi Đồi Sọ. Hãy nắm giữ Lời của Đức Chúa Trời, vì “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta,” hãy ở lại với Nó.

¹⁹⁷ Vậy thì, Đa-than và những người khác nghĩ họ là...có thể là người khác. Xem đấy, đó là trí thông minh con người đang cố gắng tiêm chích vào những ý kiến của họ vào trong kế hoạch của Đức Chúa Trời. Đó là một người tốt. Sự thông minh con người đang cố tiêm ý tưởng của họ vào trong Lời của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không có tác dụng! Nó sẽ không có tác dụng. Nó không bao giờ làm việc và sẽ không bao giờ có tác dụng.

198 Hãy nhìn xem Chúa Jêsus khi Ngài đứng đó, phán, “Ai trong các người có thể kết tội Ta? Ai trong các người có thể chỉ ra rằng Ta đã không làm chính xác những gì Kinh Thánh nói Ta sẽ làm? Ta tuyên bố là Đấng Mê-si. Và nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng, đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc và các người không thể tin Ta, hãy tin các công việc mà Ta làm, chúng làm chứng về Ta vậy.” Chính xác. Và họ không thể tin điều đó, họ muốn có những cách riêng của họ.

199 Họ có thể không có ý làm điều này và sai. Họ không có ý... Tôi không tin con người có ý muốn làm điều đó. Tôi tìm thấy những người tốt trong những giáo hội giáo phái lớn đó. Tôi tìm thấy người tốt. Nhưng như luật sư đã nói trên đài phát thanh, đến dưới đây, “Điều lạ mà giới chức sắc làm sao có thể đứng trên bục giảng, và thấy những thời đại này đến, mà không có được sự phần nộ công bình khuấy động lên, về tội lỗi của thế gian!” Và khi một luật sư phải đứng lên và nói điều đó! “Và làm sao mà tín đồ có thể dùng tiền của họ cho đủ loại sở thú và các công viên, và những thứ khác, mà không tài trợ cho những chương trình của những nhà truyền giáo, để đem Phúc âm đến cho thế giới.”

200 Khi mà các giáo sĩ đói khát, với đôi chân trần...Ha-lê-lu-gia. Không có giáo phái nào ủng hộ họ, bởi vì họ đấu tranh cho Lời của Đức Chúa Trời. Không có gì hỗ trợ họ. Anh em có điều gì đó để ủng hộ họ ở đó, thì họ có được cái gì? Một đồng giáo điều lớn. Một nhà truyền giáo thực sự, chân chính, có dấu hiệu theo sau, phải phụ thuộc vào một người phụ nữ giặt giũ nào đó tiết kiệm cho họ một vài xu. Để ý, thế đấy.

201 Họ có thể không có ý làm...Ồ, nhưng vấn đề của họ là gì? Họ bị mù. Chúa Jêsus đã phán vậy. Nên nhớ, nên nhớ, Chúa Jêsus đã phán việc giống như vậy. Và dường như cũng giống như vậy, ngày nay...

202 Bây giờ hãy lắng nghe, tôi hy vọng tôi không chỉ trích. Khi anh em đang làm cho một sự thật không—không cảm thấy tôi đang chỉ trích. Tôi chỉ đang cố gắng...Tôi—tôi yêu...Và nếu anh em không...Tôi—tôi nhiệt thành với Hội thánh. Đây, họ có lẽ là giáo hội Phúc Âm Ngũ Tuần, hay bất kể là gì đi nữa, hay—hay là tôi—tôi không biết nó là gì. Điều gì...Không có gì khác biệt với tôi.

Đó là hội thánh của Đức Chúa Trời. Đó là điều ấy, tôi tin, là một hội thánh của Đức Chúa Trời.Ồ, bây giờ, tất cả chúng ta phải là điều đó, không phải giáo hội giáo phái của Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta phải là những Cơ-đốc nhân trong lòng. Hội Thánh của Đức Chúa Trời ngự trong những bức tường, không phải là danh xưng, vân vân.

²⁰³ Bây giờ, ngày nay có quá nhiều thứ về điều này, tư cách thành viên là tất cả những gì được tính cho mọi người. Bây giờ, hãy nhìn Báp-tít có một cuộc phục hưng.Ồ, họ đã có một sự phục hưng. Họ có một khẩu hiệu vào năm '44, “Một triệu nữa trong năm '44.” Những sứ điệp của Billy Graham đang giảng ra. Tại sao, chắc chắn rồi, nó đã tạo nên một điều tuyệt vời. Những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, đó là một điều tuyệt vời, nhưng chúng ta có gì?

²⁰⁴ Chúa Jêsus phán với những người Pha-ri-si, “Các ngươi là những kẻ mù dẫn đường kẻ mù. Các ngươi đi khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người vào đạo mình, và khi đã khuyên được rồi thì các ngươi làm cho họ trở nên một đứa con của địa ngục gấp hai lúc ban đầu.” Và đó là những gì chúng ta có ngày hôm nay.

²⁰⁵ Billy Graham, khi tôi dự bữa ăn sáng của anh ấy ở Louisville, Kentucky, đến trên đó, như một nhà truyền bá phúc âm nghiêm khắc, ông nói, “Tôi đi...Phao-lô nói...Đây là ví dụ.” Nói, “Phao-lô đi vào một thành phố và làm cho một người trở lại đạo, một năm sau ông trở lại và có thêm người từ người đó.” Nói, “Tôi đi vào thành phố và kiếm được ba mươi nghìn người cải đạo, và quay lại sau một năm và không thể tìm thấy ba mươi.” Ông nói, “Vấn đề gì vậy?” Và tôi ngưỡng mộ sự tiếp cận của nhà truyền bá phúc âm đó. Ông đưa ngón tay ra đó, khoảng ba trăm người đang ngồi đây, ông nói, “Chính các anh là đám thầy giảng lưỡi biếng.” Ông nói, “Các anh ngồi trong văn phòng gác chân lên bàn, và điện thoại đến một người, và mời người đó đến và—và gia nhập hội thánh của mình. Các anh nên đi thăm viếng họ.”

²⁰⁶ Tôi ngồi đó, tôi nghĩ, “(Ôi Chúa!) Anh biết đấy, Nhà truyền giáo Billy, anh là một người vĩ đại. Tôi là một—tôi là một kẻ ngốc nghếch. Nhưng xin cho tôi hỏi anh đôi điều.” Tôi ước mình có

thể quay lại và nói điều này; nhưng tôi—tôi—tôi khâm phục anh ấy, nghĩ anh ấy là tôi tớ của Đức Chúa Trời. Nhưng tôi thật sự đã muốn nói điều này, “Thế thì, Billy, Phao-lô phải có thầy giảng như thế nào đi theo với ông?” Điều gì đã xảy ra? Phao-lô không chỉ để người đó giơ tay quyết định, mà còn đưa anh ta đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thắp lên ngọn lửa trong linh hồn anh ta, và anh ta không thể giữ im lặng.

207 Đó là vấn đề của ngày hôm nay, đó là tư cách thành viên. Đúng. [Băng trống—Bt.]...những thành viên, tư cách thành viên lớn, những lớp học trường Chúa nhật lớn, cho giải thưởng cho người nào đó mà có thể cải đạo và mang người khác từ giáo hội nào đó qua, người mà có nhiều nhất. Anh em biết đấy, đó là chủ nghĩa Pha-ri-si! Và rồi khoa trương về điều đó, “Chúng ta đánh bại họ Chúa nhật vừa rồi.” Nếu anh em phải đến chỗ mà anh em phải làm cho hội thánh của Đức Chúa Trời thành một cuộc tranh giành quyết liệt, thì đó là lúc nên đóng cửa đi về nhà.

208 Hội thánh của Đức Chúa Trời là một bài báo sống động của Đức Chúa Trời trên đất, bày tỏ Chúa Jêsus Christ. Tôi biết Nó không được ưa chuộng, anh em không thể trông mong được ưa thích. Chúng ta trông mong được đúng đắn.

209 Làm một sự khoa trương lớn về điều đó...Nhưng anh em biết đấy, những sự ồn ào lớn đó không ảnh hưởng đến tiên tri Ê-li. Ông đã nghe lửa và khói đến gần, và sấm sét, và huyết và dầu, và mọi thứ khác, nó không hề làm ông bận tâm. Anh em biết đấy, nước Mỹ luôn tìm kiếm một thứ gì đó to lớn với nhiều tiếng ồn trong đó. Nhưng Đức Chúa Trời là “một Tiếng nhỏ yên lặng” đã lôi cuốn đáng tiên tri.

210 Anh em biết đó, một xe bò đã đi ra ngoài đồng, và nó cứ xóc lên nảy xuống, gây nhiều tiếng ồn khi nó đi ra ngoài đồng ruộng. Và khi nó trở về, nó chất đầy trên xe đó và không có một chút ồn ào, nó được chất đầy những thứ tốt. Hiểu không? Vâng.

211 Nhưng chúng ta đang yên nghỉ trải nghiệm của mình trên một đồng ồn ào. Làm sao chúng ta có thể làm điều đó? Làm sao chúng ta có thể làm những điều giống như thế?Ồ, chao ôi! Và rồi dính vào sự hào nhoáng của Hollywood, có những phụ nữ lên

bục giảng, mặc áo quần chật cứng và hở hang, nhảy múa trong linh. Tôi không biết nó là loại linh gì!

²¹² Tôi không có ý chỉ trích bây giờ, tôi—tôi là—tôi là...Tôi—tôi yêu mến các bạn. Nếu không, thì Đức Chúa Trời sẽ phán xét tôi nếu tôi có mục tiêu khác hơn điều đó. Hiểu không?

²¹³ Nhưng anh em hiểu điều đó, đấy. Đó là chỗ mà người Ngũ Tuần đã trôi dạt đến. “Chúng tôi có nhiều hơn anh ở góc phố đã có.” Ồ! “Chúng tôi có nhiều người hơn hội Ngũ Tuần, bởi vì chúng tôi là Một Ngôi, hay chúng tôi là tín đồ Ba Ngôi, và chúng tôi là...” Ồ, *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*, hết thầy—hết thầy những nhánh khác mà họ có, anh em thấy đó. Ồ, thưa anh em, điều đó không có nghĩa là *thế* với Đức Chúa Trời. Ngài giải quyết với một cá nhân. Đúng.

²¹⁴ Để ý, những tiếng ồn lớn, nhưng nó không thu hút nhà tiên tri. Nhà tiên tri không quan tâm đến những tiếng ồn lớn. Nhưng khi ông nghe Tiếng nhỏ nhẹ êm dịu đó, ông biết đó là Lời, ông che mặt và bước ra.

²¹⁵ Anh em biết, mặt trời có thể hút thêm nhiều nước hơn trong mười lăm phút, mà không có làm ồn ào chút nào, còn chúng ta... ồn hơn...còn chúng ta tạo ra nhiều tiếng ồn hơn khi hút một ga-lông nước hơn là mặt trời tạo ra một triệu thùng. Đúng thế. Chúng ta luôn tìm kiếm thứ gì đó lớn và nhiều “tiếng hoan hô,” và rất nhiều sự huyền ảo cho nó. Và khi nói đến sự kiện nhận lấy Lời, thì đây là sự việc nảy sinh. Hiểu không? Đến, và họ nói, “Ồ, đáng chúc tụng Chúa, tôi nói với anh em...”

²¹⁶ Tôi đã gặp một người ở đây cách đây không lâu...Tôi không nói điều này để báng bổ, xin vui lòng tha thứ cho tôi nếu tôi... suy nghĩ của tôi rằng nó làm cho điều đó báng bổ. Tôi đã dự ở một buổi nhóm trại và, mục sư, một mục sư Ngũ Tuần đã đưa vợ của ông ấy đến để chơi đàn piano. Và khi ông ấy giới thiệu tôi với vợ ông, thành thật mà nói, tôi gần như ngất đi. Người phụ nữ đó có mái tóc thật ngắn, uốn quăn, và bà ấy đeo một đôi hoa tai to, rất đẹp, và tô đôi môi, hay bất kể là thứ gì đó, sơn móng tay. Trông giống như bà ta là một...Trông thật kinh khủng; những móng tay dài to, lớn như móng vuốt, và như thế. Và ăn mặc hở hang; chiếc váy ngắn, cũn cùn, bà ta thậm chí không thể kéo nó

dài quá gối khi ngồi xuống. Chà, tôi đứng đó một chút, và tôi nói, “Thưa anh, liệu tôi có làm tổn thương anh nếu tôi nói điều gì đó không?”

²¹⁷ Anh ấy nói, “Ồ, chắc chắn là không.” Một người đàn ông tốt, và cô ấy có vẻ là một phụ nữ tốt.

Tôi nói, “Anh nói vợ anh là thánh đồ à?”

Nói, “Vâng.”

²¹⁸ Tôi nói, “Xin lỗi vì cách diễn đạt, nhưng chị ấy trông giống như một ‘con ma’ với tôi,” Tôi đã nói, anh em biết đấy, “hay đại loại như thế.” Tôi đã nói...

²¹⁹ Anh ấy nói, “Ý anh là gì, Anh Branham?” “Ồ,” anh ấy nói, “anh thuộc của trường phái cũ.”

²²⁰ Tôi nói, “Tôi thuộc trường phái Kinh Thánh. Đúng vậy, trường phái của Kinh Thánh.” Tôi không tin rằng một thánh đồ lại hành động như thế, tôi thật sự không thể làm điều đó, khi Kinh Thánh lên án nó. Hiểu không?

²²¹ Được rồi, dường như, mọi lúc, mọi thứ chúng ta nghe thấy, “họ đã có bốn mươi quyết định,” “bốn mươi bốn quyết định,” “chúng tôi đã có ba trăm quyết định.” Vâng, đó là sự xưng nhận. *Sự xưng nhận* là “đá.” Đúng thế, bởi vì Phi-e-rơ, dựa trên sự xưng nhận của mình, được gọi là “đá, hòn đá nhỏ.” Phi-e-rơ, sự xưng nhận của ông. Vậy thì, những hòn đá thì tốt, nhưng ích gì hay có giá trị gì một hòn đá cho một tòa nhà nếu không có một người thợ đá chân chính ở đó với công cụ sắc bén là Lời để cắt chúng và làm cho chúng thành các con trai của Đức Chúa Trời? Hiểu không? Một sự xưng nhận thì ích gì?

²²² Đó là lý do tại sao anh em quay lại và không thể tìm thấy ba mươi trong số ba mươi nghìn. Anh em cứ lăn những hòn đá ra khỏi bụi đất, và lăn chúng ra ngoài đó, và chúng chưa thích hợp cho đền thờ đó. Chúng phải được cắt ra, đo lường theo Lời Đức Chúa Trời, đặt vào đó, kết nối với nhau, dựng trên nền tảng của sự Dạy dỗ của các sứ đồ, Đức Chúa Jêsus Christ là Hòn Đá Góc Nhà. Và Ngài phán, “Kể nào tin Ta, người đó cũng sẽ làm các việc Ta làm.” Đúng thế.

223 Làm thế nào chúng ta có thể là Hội thánh khi chúng ta khinh thường nhau? Ngài phán, “Đây là điều mà thiên hạ sẽ nhận biết các ngươi là môn đồ Ta, khi các ngươi yêu thương nhau.” Khi chúng ta bỏ sang giáo phái khác và chia rẽ, vì sự khác biệt về giáo phái...Tôi không đặt điều đó trên dân sự, tôi đặt nó trên giáo phái. Đúng thế. Không phải dân sự chút nào. Hiểu không?Ồ, thật quá tệ, tuy nhiên tôi...

224 Anh em phải có công cụ sắc bén này, Lời của Đức Chúa Trời, để uốn nắn họ thành các con trai của Tòa nhà.Ồ, chào ôi! Lời cầu nguyện của tôi là, “Lạy Chúa, xin nhanh lên với Ma-la-chi 4. Xin ban cho chúng con Sứ điệp trong những ngày sau rốt. Hãy cho chúng con một người nào đó, ban đến điều gì đó để cứu hội thánh Ngũ Tuần này.”

225 Loại sứ giả gì Đức Chúa Trời sẽ sai đến cho chúng ta trong những ngày sau rốt này? Tôi sẽ nói cho anh chị em điều này, thưa anh em, chị em của tôi, như anh em và tôi tớ đồng hành của anh em đang trông đợi thì giờ đó đến, người đó sẽ là giống như một sứ giả đến với thời đại khác. Cùng một loại! Người ấy sẽ mang hội thánh trở về với Lời. Đức Chúa Trời ôi, xin để chúng con đặt một nền tảng cho điều đó trước khi nó đến đây. Trước khi người đến, chúng ta hãy đặt nền móng và là những viên đá, được cắt, sẵn sàng để đứng kề vai với người ấy khi Đức Chúa Trời sai người đến, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó.

226 Bây giờ, tôi biết, tôi cảm thấy điều đó đang đến lại. Và, nên nhớ, với một ân tứ nhỏ tôi có thể nắm bắt được sự phân biệt về linh, đấy. Bây giờ, anh chị em đang bức bối điều đó, khi tôi nói Ma-la-chi 4. Nhưng xin để tôi nói cho anh chị em đôi điều. Anh chị em nói, “Chúa Jêsus phán, ‘Nếu các ngươi có thể tiếp nhận điều đó, thì đây là Ê-li mà đã được nói đến.’”

227 Nhưng nếu anh chị em hiểu điều Ngài đã phán trong—trong Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 11 và câu thứ 6, “Nếu các ngươi muốn nhận biết điều đó, thì đây là người được nói đến, và phán, ‘Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta.’” Đó là Ma-la-chi 3, không phải Ma-la-chi 4.

228 Vì, trong Ma-la-chi 4, Ngài phán, “Trước khi ngày này đến, trái đất sẽ bị đốt cháy và dân sự sẽ bước ra trên nó; bị cháy như

rom rạ.” Đúng thế. Ngài đang nói lúc đó về sứ giả trước mặt Ngài, là một Ê-li, mà nói...

229 Tôi—tôi không tin vào tất cả điều này ở đây thứ đang diễn ra ngày nay về chiếc áo choàng của Ê-li và tất cả thứ đó. Tôi... Tất cả những thứ giả tạo đều phải đến, dĩ nhiên, để làm đảo lộn thứ thật khi nó đến. Nhưng, cho phép tôi nói với anh em, sẽ có một sứ giả dấy lên vào cuối thời đại Ngũ Tuần này và giải quyết sự việc. Đó sẽ là một người. Không phải một nhóm người, không phải một giáo phái; nhưng một người. Nó luôn luôn xảy ra cách đó, và Đức Chúa Trời không thể thay đổi chương trình của Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời Đời đời.

230 Nên nhớ, nếu sứ giả đó (Giăng) là sứ giả trong Ma-la-chi 4, thì lời Kinh Thánh đã sai, vì Nó đã nói, “Nó sẽ...trái đất sẽ bị đốt cháy như rom rạ, và người công chính sẽ bước ra trên đồng tro tàn của kẻ ác.” Vậy hãy đọc Nó, và xem điều đó có đúng không. Hiểu không? Nhưng Chúa Jêsus không bao giờ nói điều đó, Ngài nhắc đến Ma-la-chi 3, “Ta sẽ sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta, để dọn đường cho Ta.” Điều đó hoàn toàn chính xác.

231 Bây giờ, nhưng hãy nhớ, người khác này là người khôi phục đức tin cho các con cái trở lại cùng cha, khôi phục đức tin của con cái trở lại với Đức tin của các tổ phụ, Kinh Thánh nguyên thủy.

232 Đó chính xác là những gì Mô-i-se đã làm. Đó chính xác là những gì Chúa Jêsus đã làm. Đó chính xác là điều mà mọi sứ giả đã thực hiện trong Kinh Thánh, vào cuối thời kỳ đó, họ đã khôi phục lại sứ điệp. Dân sự, thông qua các tổ chức và mọi thứ, đã trở nên rất thận trọng và mọi thứ, trong những ngày đó.

233 Họ đã làm điều tương tự ngày nay! Vì vậy, chúng ta đang tìm kiếm một sứ giả. (Lạy Chúa, xin sai người đến!) Anh chị em có nghĩ chúng ta sẽ tiếp nhận người không? Không, thưa quý vị! Người ấy sẽ là “một người điên khùng và cuồng tín,” khá chắc chắn, nhưng Đức Chúa Trời sẽ chứng minh người đó. Người tin thật, họ được định trước với Sự sống Đời đời, Chúa Jêsus phán, “Hết thấy kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến, và không người nào có thể đến nếu Cha Ta không kéo đến. Và mọi kẻ Cha đã” (thì quá khứ) “đã ban cho Ta, họ sẽ đến.” Đúng thế, họ là...

234 Tôi không tin vào sự dạy dỗ Báp-tít này ở đây về—về sự an ninh Đời đời. Tôi tin nó trong một cách nào đó, nhưng tôi tin anh em được đảm bảo chừng nào anh em còn ở trong Hội thánh. Song anh em đi ra ngoài...dưới Huyết của Chúa Jêsus Christ, anh em không được đảm bảo. Tôi được an toàn không bị mưa chừng nào tôi còn ở trong đây.

235 Và khi anh chị em được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và nói anh chị em có Đức Thánh Linh, và rồi chối bỏ Lời Đức Chúa Trời chẳng? Nói anh chị em tin và đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và rồi chối bỏ Lời đó là đúng ư? Thế thì làm sao đó có thể là Đức Thánh Linh khi Ngài là Đấng đã viết Kinh Thánh? Đức Thánh Linh chối bỏ Lời của Chính Ngài, nói, “Ta—Ta đã sai trật, người thì đúng”? Không, đó không phải Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị.

236 Lời sắc bén! (Lạy Chúa, xin ban đến cho chúng con một Sứ điệp lớn.) Đó là điều chúng ta đang trông đợi. Thế thì, dĩ nhiên, khi người ấy đến để chuẩn bị những viên đá này và cắt chúng ra để xây nên tòa nhà, điều gì sẽ xảy ra? Nhiều người trong số họ sẽ không chịu được sự thử nghiệm Lời. Họ sẽ yêu tổ chức của họ hơn là yêu mến Lời Đức Chúa Trời, mặc dầu Lời đó đã được chứng thực bởi người ấy. Người đó là một tiên tri sẽ đến trong Danh Chúa, và người đó sẽ là người sẽ đến trên đất. Tôi tin điều đó.

Ồ, mọi người nói, “Đó sẽ là một nhóm người.”

237 Tôi muốn ai đó chỉ cho tôi trong Kinh Thánh nơi nó sẽ là một nhóm người; Đức Chúa Trời sẽ phá vỡ Lời của Chính Ngài, Ngài không thể làm điều đó. Không, thưa quý vị. Ngài đã hứa điều này. Đó sẽ là một người. Và rồi sẽ có những người khác ở với người ấy, dĩ nhiên, hàng nghìn người, toàn thể các tín hữu Hội thánh sẽ ở bên người, ở mọi nơi.

238 Việc đã xảy đến trong thời Nô-ê, sẽ không có quá nhiều người được cứu, bởi vì Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Nô-ê.” Anh em biết điều đó chứ? “Như đã xảy ra trong thời của Lót,” (kể cả họ) “thì cũng sẽ xảy đến như vậy.”

239 “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng qua đâu.” Hiểu điều tôi muốn nói không?Ồ, thưa anh em, tốt hơn chúng ta nên kiểm kê lại, điều đó có thể xảy ra trễ hơn chúng ta nghĩ. Có thể một ngày nào đó chúng ta sẽ thức dậy và thấy rằng mình đã bỏ lỡ điều gì đó. Hãy cẩn thận! Hãy tỉnh thức, cầu nguyện, tìm kiếm, nghiên cứu, đừng để Nó qua khỏi anh em. Và, nên nhớ, khi Lời Đức Chúa Trời được giảng ra, Đức Chúa Trời bắt buộc làm theo Lời đó và sẽ chứng thực Nó.

240 Biết những gì Ngài đã phán ở đó, điều gì đã xảy ra trong thời của Lót không? Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót.” Điều gì đã xảy ra ở đó ngay trước khi ngọn lửa giáng xuống? Điều đó cũng sẽ xảy ra lần nữa ngay trước khi lửa giáng xuống, loại sứ điệp gì Hội thánh sẽ nhận được? Không phải cho Sô-đôm lúc này, mà là cho Hội thánh được chọn. Cứ nhớ là có ba loại người: có những người Sô-đôm; và có Lót cùng nhóm người của ông, giáo hội hình thức; có Áp-ra-ham, người được Chọn. Tất cả ba loại người đó đều có một sứ điệp cho họ, vâng, bởi những sứ giả khác nhau. Hãy xem loại người gì đến với Hội thánh được chọn, điều gì Ngài đã làm với Áp-ra-ham. Chúa Jê-sus phán, “Cũng sẽ xảy ra vào sự đến của Con người.” Vậy thì, chúng ta không thể chối bỏ điều đó, điều đó hoàn toàn đúng những gì Chúa Jê-sus đã phán. Vì thế, dĩ nhiên nó sẽ xảy ra cách ấy.

241 Bây giờ, nhiều...khi Chúa Jê-sus đến và thử thách và phán, “Hãy tra xem lời Kinh Thánh, vì trong đó các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời, và chúng thì làm chứng về Ta vậy,” họ có thể chịu được thử thách không? Không. Và ai cũng biết, mọi sự xưng nhận về đá đều không thể chịu đựng được thử thách Lời đều bị ném thành đồng. Nó vỡ ra, nước vỡ ra, nó không thể chịu đựng nổi thử thách.Ồ, chao ôi, lúc đó đưa tới thành đồng vụn! Đức Chúa Trời luôn luôn kể đến tính chất thay vì những con số.

242 Tôi đang kết thúc. Tôi xin lỗi đã giữ anh chị em ở lại lâu suốt thời gian này, tôi không có ý định làm điều này. Cho phép tôi chỉ đưa một—một, hai lát, làm sự nhận xét cuối cùng này, rồi tôi sẽ nghỉ ngay trong một phút. Tôi hi vọng tôi—tôi—tôi đã nói điều gì đó có ích cho anh chị em, để giúp anh chị em học hỏi. Hiểu không?

243 Đức Chúa Trời luôn kể đến tính cách, chứ không phải các thành viên. Và ngày nay chúng ta làm ngược lại. Chúng ta tính những con số, áo đẹp, trả lương cao, thay vì tính cách. Ừ-m.

244 Ê-li-ê-xe bồn chồn lo lắng, cho tới khi ông tìm thấy nhân vật đó. Đúng thế. Ông sẽ tìm được ai? Và ông đã tin cậy Đức Chúa Trời. Nhân vật cho điều gì? Nhân vật cho Y-sác, cô dâu, làm hình bóng của Hội thánh. Anh em biết điều đó. Đó là dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham; đây là Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham. Ồ, nếu Ê-li-ê-xe, sứ giả sẵn tìm cô dâu và cố tìm thấy tính cách đó, nếu người đó đến, một sứ giả của thời sau rốt, cố tìm thấy Cô Dâu cho Đấng Christ, người ấy sẽ không tìm một thành viên giáo phái. Người sẽ tìm nhân vật mà đang sẵn sàng.

245 Hãy xem! Nhân vật tốt trước tiên, rồi làm cho nàng sẵn sàng để gặp Y-sác. Sau khi ông tìm thấy nhân vật, thì làm cho nàng đứng yên đủ lâu cho tới khi lắng nghe đủ sứ điệp của ông về Y-sác.

246 Đó là sứ giả của những ngày sau rốt, Ánh sáng chiều tối, trước tiên là tìm thấy Hội thánh đó (họ sẽ tin Sứ điệp ở đâu?), sẵn tìm nó. Anh em có thể đọc được điều tôi đang nói về không? Sẵn tìm Hội thánh đó ở đâu là nơi sẽ để anh em đến, mà sẽ không đóng cửa lại với anh em. Và sau đó khi anh em làm ở đó, thì anh em đã tìm thấy tính cách. Vậy ước gì nàng sẽ đứng im đủ lâu để bảo cho nàng cách Cô Dâu phải ăn mặc như thế nào! Nàng phải mặc đúng. Đứng yên! Nếu nàng có thể hiểu được...

247 Hãy xem nàng Re-bê-ca nhỏ bé lắng nghe mọi lời, con tim nhỏ bé nàng đang đập. Nàng...Người—người đang nói cho nàng biết. Bây giờ, anh em lo lắng về điều đó, “Tôi sẽ đi đâu?” cho tới khi tôi tìm thấy người. Thế rồi khi tôi tìm thấy người, thì làm cho nàng đứng im đủ để lâu để sẵn sàng đi gặp chàng. Ôi, chao ôi, thật là một điều ấn tượng! (Ước gì chúng ta có thêm một chút thời gian trên chiếc đồng hồ đó.) Chuẩn bị sẵn sàng cho nàng; đứng yên để nghe sứ điệp của ông về chàng. Ê-li-ê-se không nói về chính mình, nhưng ông nói về người mà ông được sai đến. Và ông đã có những món quà để chứng minh rằng ông đã được sai từ chàng. A-men! Chàng muốn mặc cho nàng những thứ này. Anh em biết cách chàng đã chuẩn bị cho nàng.

248 Ước gì tôi có thể rửa mặt cho nàng! Hiểu không? Anh em biết đó, tôi—tôi thật sự muốn kiểm tra lại về điều đó, vì thế tốt hơn là tôi cứ đứng yên. Dù sao, tôi đã nói đủ rồi, anh em biết tôi đang nói về điều gì. Được rồi, nghe này, cứ đứng yên.

249 Để ý, sứ giả của thời kỳ cuối cùng, công việc của người sẽ là chuẩn bị sẵn sàng cho các thánh đồ, Cô Dâu sẵn sàng cho Chàng Rể. Đó sẽ là Sứ điệp của ông. Vậy thì anh chị em muốn học những mẫu tự ABC để anh chị em có thể học đại số sau đó phải không? Khi những ẩn kia ở mặt sau này được mở ra, chúng sẽ chỉ được bày tỏ cho họ. Đúng thế. Học ABC trước. ABC là gì? “Luôn luôn Tin Đấng Christ,” (không phải giáo điều của bạn), Đấng Christ. Hiểu không? Hãy tin những gì Ngài nói, không phải những gì người khác nói.

250 Nếu ngược lại, nếu một người nói với chị em, “Việc cắt tóc ngắn của các chị cũng được, thưa quý bà,” chị em biết người đó nói dối. Kinh Thánh nói điều đó sai. Nếu người ấy nói, “Quý vị có thể là chấp sự và vẫn có thể có bốn hay năm vợ,” người đó đang nói dối. Điều đó trái ngược với Lời. Hiểu không? Tất cả những điều khác này mà chúng ta nói đến, đem nó đến với Lời và xem nó có đúng với Lời không.

251 Hãy mang hội thánh trở lại với Lời. Bây giờ, sứ giả này của Ma-la-chi 4 làm gì? Khôi phục lại Đức tin ban đầu, Đức tin sự sống lại. Mà, họ đã thấy Chúa Jêsus sau khi Ngài sống lại từ kẻ chết, thấy Ngài làm việc ở giữa họ.

252 Họ là những người ít nói. Họ đã đi ra và rao giảng Lời.Ồ, họ đã giảng rất lâu, có lần Phao-lô đã giảng suốt đêm. Hiểu không? Một người bị rơi xuống tòa nhà, làm chết mình. Ông đã đặt tay trên người đó, đem người đó trở lại với sự sống, đấy. Hiểu không? Xem đấy, cứ giảng dạy.

253 Bây giờ, để ý họ là những người khác hẳn với những gì tiến sĩ Triết, tiến sĩ Luật, tiến sĩ Q.U.S.T., và bất cứ cái gì anh em muốn gọi nó thế nào, là ngày hôm nay. Điều gì? Phân rã sứ giả và... Đúng hơn là, Sứ điệp, bởi sứ giả, sẽ phân rã những người có đức tin khỏi những người không có đức tin. Một số người trong số họ sẽ phù hợp với Nó, và một số sẽ không. Một số người Lutheran... Một số người Công giáo phù hợp với Luther, một số thì không.

Một số người Luther phù hợp với Giám Lý, một số thì không. Một số phù hợp với Ngũ Tuần, và một số sẽ không. Một số sẽ phù hợp với Ánh sáng chiều tối, một số thì không.

254 Làm sao anh chị em biết đó là Ánh sáng chiều tối hay không? Kiểm tra nó với Lời (không chỉ *một* Lời, mà *tất cả* Lời gộp lại), xem nó có đúng hay không. Ồ, nó ở trong cái gì? Thế thì nếu Sứ điệp này làm chứng sự chứng thực của Đức Chúa Trời đang xác minh những gì Ngài phán Ngài sẽ làm, và nó phù hợp với Lời, thế thì Lời được chứng thực giống như những lần khác và những lời tiên tri khác đã làm.

255 Để ý khi Sứ điệp...khi...Để ý khi Sứ điệp bị dân chúng chối bỏ, và sứ giả dường như hoàn toàn thất bại, người ấy không thể đến cửa khác, người ấy không thể có được một chỗ.

256 Giống như Chúa của chúng ta. Hãy nhớ, khi Ngài còn...Ồ, khi Ngài đang chữa lành người đau ngày nọ, Vị Tiên tri trẻ, “Ồ, chao ơi! Ngài là một Người vĩ đại!” “Xin chào, Ra-bi, ngài thế nào?” Nhưng một ngày nọ, Ngài ngồi xuống và bắt đầu nói cho họ biết Lẽ thật. Ngài được hội thánh ưa thích, dân chúng. Hàng ngàn người đi theo Ngài. Ngài có bảy mươi mục sư truyền đạo xung quanh Ngài, bên cạnh mười hai sứ đồ. Nhưng một ngày kia sau khi Ngài đã hóa bánh thành...hay biến...hóa ra nhiều ổ bánh, để chứng minh Ngài là Đức Chúa Trời, bởi vì chỉ Đức Chúa Trời đã làm mưa bánh từ Trời xuống. Vâng. Hiểu không? Ngài đã hóa bánh ra nhiều. Và ngay sau đó...Ngài đã đi trên mặt nước, làm những phép lạ, và làm những việc mà Ngài đã làm, để chứng minh rằng Ngài hiện hữu.

257 Và rồi, khi Ngài làm thế, Ngài ngồi xuống và bắt đầu nghiêm khắc nói với dân sự. Mọi người đã bỏ đi. Và bảy mươi người nói, “Ừ! Ai có thể nghe Điều này? Điều đó khó nghe. Ngài phá đổ những gì chúng tôi thật sự nghĩ là điều gì khác. Vậy thì, Ngài là Ai mà bảo chúng tôi những điều này?” Và họ trở lui.

258 Lúc ấy Chúa Jêsus quay lại với nhóm người ít ỏi của Ngài, giống như trong thời Nô-ê, giống như trong thời Sô-đôm, phán, “Các người cũng muốn lui chẳng?”

259 Lúc ấy Phi-e-rơ nói những lời tuyệt vời đó, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi đâu?” (Chúa ôi, xin giúp chúng con.)

260 Để ý khi Sứ điệp bị từ chối và sứ giả dường như bị đánh bại, đó là khi Đức Chúa Trời bước ra, Sứ điệp của ngài chấm dứt.

261 Nô-ê, (bây giờ kết thúc), Nô-ê đã giảng đạo ở cửa tàu trong một trăm hai mươi năm, cho đến nỗi, khi cuối cùng họ cười nhạo ông, Nô-ê đã bước vào tàu nghĩ rằng...điều đó sẽ ổn thôi. Đức Chúa Trời đóng cửa lại. Và dân chúng xúm lại chung quanh để xem điều gì sẽ xảy ra. Bảy ngày ông ngồi đó và đổ mồ hôi, và vào ngày thứ bảy, mưa đến. Ứ-m.

262 Mô-i-se, ông đã ở trong điều gì? Chính trong đường lối bốn phận, dẫn dắt dân sự. Biển Đỏ cản đường ông. Ông đã cùng đường rồi. Đó là lúc Đức Chúa Trời đến với ngọn gió Đông và chia biển ra, ở cuối con đường.

263 Đó là Đa-ni-ên, đứng trên sứ điệp của mình, “Tôi sẽ không chịu ô uế với thế gian của vua này.” Đứng lên đứng đắn với Đức Chúa Trời, ở ngay cuối con đường của mình, có vẻ như sự cuối cùng của ông đã đến, họ ném ông vào trong hang sư tử. Đức Chúa Trời bước ra hiện trường.

264 Và một buổi sáng, trên đường đi xuống Ba-by-lôn...A-men! Tôi có thể ngược nhìn lên Trời, tôi có thể thấy một—một Ngai, các Thiên sứ đứng chung quanh. Nhìn xuống ở Ba-by-lôn đây, tôi có thể thấy một—một lò lửa hực. Tôi có thể thấy ba chàng trai trẻ đang đứng đó, nói, “Đức Chúa Trời chúng ta có thể giải cứu chúng ta.” Hiểu không? “Nhưng chúng tôi không quì lạy trước thần tượng của vua, bởi vì điều đó trái ngược với Lời.” Hiểu không? “Chúng tôi đang đứng đây.”

265 “Được rồi,” nhà vua nói, “hãy bước lên các bậc thang, các người sẽ bị đốt cháy.” Con người to lớn vạm vỡ, cầm giáo đứng đó, họ bước lên các bậc thang, bước từng bước, lửa càng lúc càng nóng hơn.

266 Tôi có thể thấy một Thiên sứ đang đứng trên, một, ở bên Ngai, chụp lấy thanh gươm, và tuốt nó ra, nói, “Thưa Cha, nhìn xuống kìa, những gì đang xảy ra! Xin cho con đi xuống, con là Gáp-ri-ên, con sẽ thay đổi tình thế.”

267 “Hãy tra gương vào vỏ người, hỡi Gáp-ri-ên. Ta đã nhìn thấy điều đó.”

268 Một thiên sứ khác đến, thưa, “Cha ơi, con là Wormwood, con là kẻ hủy diệt bằng nước. Trong thời tiền đại hồng thủy, con người phạm tội và ngược đãi dân Ngài, và con—con đã làm cho cả thế gian trở thành quả cầu nước. Con sẽ xóa sạch Ba-by-lôn trên bản đồ sáng nay. Xin cho con đi.”

269 “Ta biết người có thể, Wormwood à, người là một Thiên sứ trung tín. Hiểu không? Nhưng, Ta không thể để người đi, đây là công việc của Ta. Ta sẽ đi, chính Ta.”

“Ở đây, Ngài đã thấy họ à?”

270 “Ta đã xem chúng cả đêm. Ta đã nghe buổi nhóm cầu nguyện của họ. Ta đã thấy họ ủng hộ Lời Ta. Ta sẽ ở đó đúng giờ.”Ồ, chào ôi! Tôi có thể thấy Ngài đứng dậy và vương phục của Ngài phủ quanh Ngài, giống như thế, và phán, “Hãy đến đây, hỡi gió Đông, gió Bắc, gió Nam, gió Tây. Hãy bước qua dưới đầu sấm kia, sáng nay Ta sẽ cười người như một cỗ xe. Ta sẽ đi xuống Ba-by-lôn, Ta sẽ thay đổi hiện trường.”Ồ, thưa anh em, Ngài đã ở đó đúng giờ!

271 Ngài để mắt đến con chim sẻ và tôi biết Ngài dõi theo tôi. Ngài vẫn đang quan phòng tối nay, nhìn xem tôi, Ngài đang quan phòng các bạn. Ngài đã nhìn xem chúng ta sẽ đứng hay không, chúng ta sẽ quyết định điều gì, chúng ta sẽ đứng đúng với Lời hay tránh xa Nó. Nó đến chậm hơn bạn nghĩ.

272 Gia-cốp, trên đường về nhà, được thần cảm để trở về nhà, anh trai của ông đã gặp ông.Ồ, nhưng có một đêm ông đã vật lộn với Đức Chúa Trời. Ông sợ gặp anh trai mình, nhưng sáng hôm sau ông là hoàng tử không biết sợ, đi khắp khiêng. “Tôi không cần Ê-sau hay quân đội của anh ta, hay người nào khác,” Đức Chúa Trời bước ra. Xem đấy, Ngài hành động trong đường lối đặc biệt.

273 Chúa Jêsus, bị chối bỏ, sau khi là Con được chứng thực của Đức Chúa Trời, nói, “Nếu Ta không làm các việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Ngài là Sự sáng của thời đại đó (Ngài vẫn là Sự sáng!), đã xuất hiện. Và dân chúng, chừng nào Ngài có thể... bánh và cá và những ổ bánh, họ đi theo Ngài. Nhưng khi Ngài bắt

đầu nói với họ Lê thật của Lời, điều đó phân rẽ họ, họ có những truyền thống riêng của họ mà họ nắm giữ. Điều đó trái ngược, tuy nhiên anh em biết Ngài đã làm đúng với Kinh Thánh. Nhưng những con mắt đui mù của thế gian không thể nhìn thấy Nó; bây giờ họ cũng vậy, ở bất kỳ thời đại nào họ cũng vậy, ý tôi là, nói chung. Điều gì đã xảy ra? Có vẻ như Ngài đã bị đánh bại.

²⁷⁴ Anh em để ý, từ chính thời gian đó, đám đông đi theo lìa bỏ Ngài. Khi nào? Khi Ngài bắt đầu nói cho họ biết Lời. Khi Ngài có thể đi và có—và có những buổi nhóm và chiến dịch chữa lành, mọi người đều muốn có Ngài, “Ô Thầy ôi, hãy đến đây!” và, “Thầy ơi, hãy đến đây!” Nhưng khi sự Dạy dỗ của Ngài bắt đầu; “Ồ, sự Dạy dỗ của Ngài khuấy rối dân chúng của chúng ta.” Ôi, chao ôi! “Ồ, tôi không thể chứa chấp Ngài trong nhà thờ chúng tôi nữa, thưa Thầy, bởi vì, ồ, Thầy làm rối loạn người của chúng tôi, sự Dạy dỗ của Thầy rất trái ngược với điều chúng tôi tin.” Nó không thay đổi. Hiểu không? Nó không. Đúng. “Không thể có Thầy, thưa Thầy!” Tuy Ngài được chứng thực, chứng minh bởi Kinh Thánh Ngài là Ai, tuy nhiên họ không thể tin Điều đó.

²⁷⁵ Cuối cùng Ngài tiếp tục cho tới lúc cuối cùng, thì Sa-tan nghĩ “Ta bắt được Hắc,” hắc đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Xuống, xuống, xuống, xuống, cho đến khi cuối cùng họ nghĩ rằng họ đã có Ngài, đặt Ngài vào trong mồ. Nhưng đó là khi Đức Chúa Trời xuất hiện. Từ phần mộ Ngài đã sống lại! Tại sao?

²⁷⁶ Cùng sự việc ấy, Phao-lô, ông đã nói, “Tất cả...Đê-ma đã bỏ tôi. Tất cả mọi người đã bỏ tôi vì Lời.” Tôi không tin Đê-ma đi tới câu lạc bộ buổi tối và những thứ khác. Nhưng Đê-ma muốn đi, Đê-ma là một người giàu có. Và ông ấy muốn đi cùng với nhóm nổi tiếng, và vì vậy ông đã đi đến nơi mà tất cả những người còn lại đều làm. Và lúc đó Phao-lô nói, “Hết thầy mọi người đã bỏ tôi.” Tại sao? Chức vụ của ông, ông đang đến với với hòn đá đỉnh của nó, thì lại xuống tới tận cùng.

²⁷⁷ Ước muốn của ông là được làm một thánh tử vì đạo bởi vì ông đã giết Ê-tiên, ông đã làm chứng cái chết của người và cho phép điều đó. Ông muốn chết. Khi mà...A-ga-bút, nhà tiên tri nổi tiếng đó, đã đứng bên cạnh ông và bảo ông đừng lên Giê-ru-sa-lem, ông nói, “Tôi biết không nên đi. Nhưng tôi không chỉ sẵn sàng

đi, đi trong xiềng xích và trói buộc, đến Giê-ru-sa-lem, nhưng tôi sẵn sàng đi và chết cho Đức Chúa Jê-sus.” Đó là gì? Ông đã ấn chứng chức vụ của mình.

278 Hỡi Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, chúng ta có thể trò chuyện thâu đêm. Chúng ta sẽ ấn chứng Sứ điệp của chúng ta như thế nào? Làm thế nào chúng ta sẽ làm điều đó? Đức Chúa Trời ôi, xin giúp chúng con nhận lấy Lời này, chịu đựng dưng cảm. Xin cho con chết bởi Lời; sống bởi Lời, chết bởi Lời. Gieo rắc Sự sáng, vì sẽ có Sự sáng lúc chiều tối. Chúng ta ở trong thì giờ đó, thưa các bạn. Chúng ta hãy tin Điều đó, khi chúng ta cúi đầu.

279 Trước tiên, tôi xin lỗi vì đã giữ các bạn suốt thời gian này, đúng hai giờ, một giờ bốn mươi lăm phút, tôi nghĩ, chính xác. Tôi hy vọng điều đó không có hại gì. Chúng ta không chống đối. Điều đó, nếu đó là trong của chúng ta—nếu đó là trong tâm hồn và linh hồn của chúng ta, thì chúng ta đã sai, chính chúng ta, nếu chúng ta những mục sư truyền đạo chỉ nói những điều đó, thưa anh em của tôi ở đây, những người đầy dẫy Đức Thánh Linh này. Hiểu không?

280 Khi tôi được cứu và tôi nói với mục sư Báp-tít của tôi rằng tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và tất cả thứ này, những điều này...và Thiên sứ của Chúa bảo tôi phải làm gì, ông ấy nói, “Anh gặp phải một cơn ác mộng đấy, Billy.”

Tôi nói, “Thưa Tiến sĩ Davis, tôi đã thấy một Thiên sứ.”

281 Ông ấy nói, “Ồ, vô lý!” Nói, “Điều đó—điều đó thuộc về ma quỷ.” Hiểu không?Ồ, chao ôi, thật là tôi tổn thương! Ông nói, “Anh sẽ đi giảng cho các vua và các bậc cầm quyền à?”

Tôi nói, “Đó là những gì Ngài đã phán.”

Ông ấy nói, “Với trình độ lớp bảy à?”

Tôi nói, “Đó là những gì Ngài đã phán.”

282 Ông ấy nói, “Anh nghĩ ai sẽ lắng nghe? Đi ra để rao giảng sự chữa lành Thiên thiêng trong một ngày như thế này, và tất cả những nghiên cứu y học tốt đẹp và các thứ?”

Tôi nói, “Tôi không thể tránh được nhiều Gô-li-át đứng ở đó.”

Ông ta bảo, “Anh nghĩ ai sẽ nghe anh?”

283 Tôi đáp, “Nếu Đức Chúa Trời sai tôi, ắt sẽ có người nghe tôi.”

284 Tôi không biết về quý vị lúc đó. Và khi đến với anh chị em, thật giống như xỏ găng vào tay, tôi thoải mái với anh chị em. Tôi yêu mến anh chị em. Tôi yêu mến anh chị em. Tôi yêu các anh em mục sư của tôi. Anh em nghĩ một người Trưởng Lão, Giám Lý, hay Lutheran, sẽ mở cửa nhà thờ của họ giống như người anh em này tối nay, để chúng ta ngồi ở đây và rao giảng loại sứ điệp này? Không, thưa quý vị, không chút nào. Đây là những người dửng dưng tin vào Lễ thật. Bây giờ hãy sống đúng với Lời với họ, đấy, tránh xa những điều của thế gian.

285 Thưa quý chị em, cứ để cho tóc các chị dài ra. Hãy mặc những chiếc áo dài, xinh đẹp và trang nhã. Hãy hổ thẹn về mình. Hãy lấy đi hết son phấn ra khỏi mặt chị em. Hiểu không? Chị em lấy nhiều lời Kinh Thánh hơn để mặc vào thay vì chị em phải cắt tóc. Đúng thế. Đừng làm điều đó. Đừng làm điều đó. Kinh Thánh nói rằng phụ nữ làm điều đó là một điều đáng hổ thẹn. Mái tóc là sự vinh hiển của nàng. Bây giờ các bạn nói, “Đó là chuyện nhỏ.” Điều đó ổn thôi, hãy để những điều nhỏ nhặt tránh xa và rồi chúng ta có thể nói về những điều lớn lao. Chúng ta hãy bắt đầu ngay.

286 Bây giờ, thưa anh em.Ồ, chào ôi! Hãy để tôi nói một điều với người đó. Thưa ông, người anh em của tôi, nếu ông để vợ ông làm một việc như thế, tôi xấu hổ về ông, mà tuyên bố là một người đầy dẫy Đức Thánh Linh. Hổ thẹn về ông, để cho vợ mình ra đường.

287 Còn chị em mặc áo hở hang và mọi thứ giống như thế, và chị em biết Kinh Thánh đã nói, Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn là đã phạm tội tà dâm với người đó”?

288 Chị em nói, “Đợi một chút, anh ơi, tôi vô tội.” Tôi tin chị cũng vậy, chị tôi ơi, chị hành động một cách vô tư. Nhưng nếu chị tự phơi bày mình và tội nhân nhìn vào chị, và chị tự phơi bày như thế, ai phạm tội? Chị em, vì tự phơi bày. Thế thì vào ngày Phán xét, khi người phạm tội đó trả lời về tội tà dâm, anh ta thú nhận đã phạm điều đó trong lòng với ai? Chị em! Tại sao? Bởi vì chị em tự phơi bày. Vậy thì, điều đó đúng là Lễ thật.

289 Mời chị, mời chị, xin chị vui lòng đứng lên, trong Danh Chúa Jêsus, xin cho tôi hỏi chị như người anh của chị, thẳng thắn không?

290 Thưa anh em, xấu hổ về anh em vì cách cư xử nhà mình như thế, thẳng thắn. Tôi—tôi có những hi vọng tốt đẹp hơn về anh em như một người đàn ông. Hiểu không?

291 Những mục sư cho phép người ta vào, nhận những chấp sự và mọi thứ khác và những công việc như thế, với hai hoặc ba người vợ còn sống, và các thứ, quý vị có xấu hổ không, thưa quý mục sư? Anh em chẳng hổ thẹn về những điều đó sao? Và lấy những thành viên vào trong đó trong khi họ đang sống trong tội tà dâm, và hút thuốc, và làm tất cả, và thậm chí không bao giờ đề cập đến nó từ nền tảng. Thật hổ thẹn cho anh em! Tôi—tôi—tôi cầu nguyện cho anh em, thưa anh em.

292 Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Cảm ơn anh chị em đã kiên nhẫn chịu đựng với tôi. Bây giờ, tôi tự hỏi...

293 Ánh Sáng chiều tối đã đến. Ánh Sáng chiều tối ở đây, trở lại với Lời.

294 Giờ này, với đầu cúi xuống, và tấm lòng anh chị em cúi xuống, hãy tự hỏi chính mình điều này, “Tôi có xứng hiệp với Lời này không? Tôi có không?”

295 Lời cầu nguyện của tôi là, từ bục giảng, “Ôi lạy Chúa, xin cắt đứt khỏi con mọi thứ mà không giống như Ngài. Ôi Chúa, xin cắt khỏi con.” Chúng ta ở đây tại cuối con đường.

296 Được rồi, mời các bạn thành thật giơ tay và nói, “Lạy Chúa, xin cắt đứt khỏi con mọi thứ mà không giống như Ngài. Xin làm nên con, Chúa ôi, hun đúc con và làm nên con”? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

297 Nếu có ai đó mà không đúng, và là một tội nhân và đã trôi dạt vào đây tối nay, và chưa bao giờ tin nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa, hay một người sa ngã hay điều gì đó, và muốn trở lại, các bạn được mời đến đứng tại bàn thờ ở đây. Nếu bạn tin rằng Chúa sẽ nghe lời cầu nguyện của tôi cho người đau, tôi tin rằng Ngài sẽ nghe tôi. Và anh chị em cùng với tôi đặt đức tin chúng ta trên Cửa Lễ, là Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, và dâng lời

cầu nguyện, tôi tin Đức Chúa Trời sẽ nghe. Anh chị em được mời đến và đứng để cầu nguyện.

²⁹⁸ Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con dâng lên Ngài cử tọa này, những lời vấp vấp này thì dài dòng, Chúa ôi. Thậm chí nhiều người mệt mỏi và lo lắng và đi về nhà, và có lẽ một số người cảm thấy tệ một chút, và, Chúa ôi, con—con thật sự không thể nói ai trong thánh giả mọi lúc. Và, rồi lại, Cha ôi, Ấy là Lời Ngài và Ngài biết lòng con. Vì thế...và con là... Khốn khổ cho con nếu con không làm điều đó. Và con—con phải làm điều đó, Chúa ôi. Vì vậy giờ này con cầu nguyện rằng những người mà hiểu biết về Lời sẽ hiểu cách rõ ràng, và con chắc chắn rằng những người mà Ngài đã gọi đến với Sự sống sẽ hiểu, rằng đó không phải là bất cứ thứ gì trên đời ngoài một tấm lòng tràn đầy tình yêu dành cho Đức Chúa Trời và Hội thánh của Ngài mà con kêu nài những điều này.

²⁹⁹ Cha ôi, thực tế mọi bàn tay ở đây giờ lên để được cắt bì, cắt đi mọi sự thừa thãi không thuộc về nơi đó. Lạy Chúa, xin giúp tất cả chúng con. Con đứng ngay với họ, Chúa ôi. Con là một trong số họ, con đang trông chờ sự đến của Thời đại Ngàn năm vui mừng đó khi tội lỗi và sự hổ thẹn sẽ bị hủy diệt đời đời. Và, thưa Cha, khi chúng con còn ở thế gian này, chúng con biết rằng chúng con phải tuân theo những điều này, chúng con có thể phạm sai lầm, chúng con có thể phạm tội, chúng con vẫn đang bước đi, nhưng chúng con không muốn làm điều đó. Như Kinh Thánh đã nói, “Chớ phiền lòng khi người bị quở trách.” Nhưng con cầu xin, Cha ôi, để sự quở trách của Lời cắt đứt con thật mạnh như nó cắt đứt thứ còn lại của chúng. Và con cầu xin, Cha ôi, rằng họ sẽ hiểu nó cách đó.

³⁰⁰ Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho họ giờ này. Và xin cho điều này, như chúng con đã cầu nguyện trước đây, lạy Chúa, biết và xem thấy những gì chúng con cầu xin, vì chúng con không muốn xin điều vô ích, chúng con không muốn xin điều gì đó chỉ là lời nói suông, bởi vì chúng con đang nói chuyện với Ngài.

³⁰¹ Con cầu xin Ngài ban phước cho người anh em trẻ tuổi của chúng con ở đây đã mở cửa cho con vào tối nay. Con cầu nguyện

rằng Ngài sẽ ban phước cho hội thánh của anh ấy và xin cho mọi thành viên của anh ấy, Chúa ôi, chỉ...Xin cho đây là một ngọn hải đăng, một nơi mà các ân tứ của Đức Chúa Trời đang tuôn chảy và mọi việc diễn ra suôn sẻ.

³⁰² Ban phước cho mọi mục sư truyền đạo đang ngồi ở đây, những giáo hội của họ. Và có thể có một sự rung động như vậy, hoặc một tiếng dường như trên ngọn cây dâu, của Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang đi ngang qua Phoenix, và mang các giáo hội đến với sự thông công và đến—và đến có một sự phục hưng lớn, mà quý vị mục sư truyền đạo sẽ không thể giảng được, vì sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời; nhưng khi các thánh đồ nhóm lại sớm vào buổi chiều, kêu khóc và cầu nguyện và làm chứng và các sứ điệp, thật sự một sự tuôn đổ của Thánh Linh, khi cả thành phố sẽ bị thu hút để đến lắng nghe. Xin nhậm lời giờ này.

³⁰³ Xin chữa lành người đau ở giữa chúng con, Chúa ôi. Xin ban cho họ sự giải cứu thiêng liêng, Cha ôi, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

³⁰⁴ Bây giờ chúng ta cúi đầu, nếu có người nào ở đây muốn đứng ngay xung quanh bàn thờ bây giờ, và trong khi chúng ta cúi đầu, và chúng ta sẽ ngân nga một bài hát nhỏ, một—một—một bài hát Phúc Âm xưa, hay. Và chúng ta muốn ngân nga bài đó. Và khi chúng ta làm vậy, nếu có ai muốn chúng tôi cầu nguyện cho bạn, để đến với một—một kinh nghiệm sâu sắc hơn, để nhận lãnh Đức Thánh Linh, hay các bạn được cứu và chưa được nên thánh, hoặc bất cứ điều gì, chúng tôi sẽ rất vui khi làm điều đó trong khi ngân nga bài hát nhỏ này, *Tôi Yêu Ngài*. Và nếu các bạn yêu mến Ngài, chúng ta hãy tôn trọng Lời Ngài bây giờ.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

³⁰⁵ Trong khi họ đang đến, tôi muốn mỗi người đến chỗ của họ ở đây bây giờ. Được rồi, chị ơi.

...yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài...

Hãy đến bây giờ, xung quanh bàn thờ, các bạn mà muốn đến bây giờ.

...tôi

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự...

³⁰⁶ Tại sao một số chị em cắt tóc ngắn không đi lên đây và đầu phục Đức Chúa Trời? Các chị muốn tôi đọc điều đó cho chị em từ Kinh Thánh à? Được rồi. Tại sao các chị không đến, nói, “Chúa ôi, con muốn sống đúng trong mọi việc, và con muốn khởi đầu đúng. Và con muốn đi trên con đường đúng và ở lại đó. Con sẽ đầu phục Ngài tối nay, Chúa ôi. Con sẽ để tóc mọc ra từ giờ này?”

³⁰⁷ Kinh Thánh nói thật hổ thẹn cho một người nam để tóc dài, giống như người đàn bà. Đức Chúa Trời lập hai giao ước, một với A-đam và một với Ê-va. Ngài mặc cho họ khác nhau. Họ khác hẳn, với nhau. Họ luôn luôn khác nhau. Có hai giao ước xuyên suốt Kinh Thánh. Tôi thích giảng về giao ước kép đó, một đêm nào đó, để cho anh chị em thấy sự khác biệt là gì.Ồ, chao ôi, thật tuyệt diệu. Ngay cả trong trường hợp hôn nhân và ly dị, nếu anh chị em chỉ biết sự thật về điều đó, sẽ giải quyết toàn bộ vấn đề. Đúng thế. Được rồi, một lần nữa, trong khi chúng ta tin chắc giờ này. Hãy đến, bạn đến chứ?

Tôi yêu Ngài...

Bạn cần Đức Thánh Linh không? Hãy đứng lên, đứng xung quanh.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và...

Bạn muốn bước đi gần gũi hơn với Ngài? Hãy đến, lập lời thề, đứng bên Ngài và giữ lời. Sẽ không có ích gì khi lập lời thề nếu bạn không giữ nó.

Trên...

Bạn có thể đến để thực hiện lời thề của bạn. Đức Chúa Trời phải đổ đầy nó. Bạn chỉ cần giữ lời thề của bạn.

³⁰⁸ Bây giờ tôi sẽ hỏi các anh em mục sư của tôi xem bây giờ anh em có thể đi xuống quanh đây không, đứng ngay xung quanh những người quý giá này trong khi chúng ta cầu nguyện ngay

tại đây, nói chuyện với từng người, hỏi nhu cầu của họ ngay bây giờ khi chúng tôi ở đây.

³⁰⁹ Mọi người chỉ cung kính như có thể được. Bây giờ, Đức Chúa Trời sẽ tôn vinh bạn, hãy thực sự cung kính cho đến khi lời cầu nguyện này được thực hiện. Anh em có thể đến ngay bây giờ, ở đây, xung quanh, phía trên và đằng sau những người đang đứng đây để cầu nguyện.

Trên cây Thập tự.

³¹⁰ Bây giờ một lần nữa, trong khi có các mục sư đang tập trung ở cả hai bên.

Tôi yêu Ngài, tôi...

Tôi muốn thấy rằng, các mục sư của các tổ chức khác nhau, bây giờ tất cả trong một; đó là ở dưới Huyết.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự. (Chà!)

³¹¹ Bây giờ hãy bước lên, hỡi các anh em, đến ngay người mà các bạn đang đứng bên cạnh, đặt tay lên họ và hỏi họ muốn gì từ nơi Đức Chúa Trời. Đây là một thời gian tuyệt vời không? Anh em biết không, khi tôi thấy điều này, hãy nhìn đây, những mục sư của những giáo hội khác nhau, đang đứng chung quanh với nhau. Các chị em nằm trên cũi đã dậy, ra ngoài, hết bệnh. Ngợi khen Chúa. Rất biết ơn vì điều đó, đứng trong Danh của Chúa.

³¹² Bây giờ, mời cử tọa giờ này, mọi người cúi đầu. Mỗi người trong các bạn bây giờ, trong thâm tâm, hãy nói chuyện với Đức Chúa Trời như nói chuyện với tôi; giống như bạn sẽ đến và nói, “Anh Branham, tôi—tôi...” Nếu bạn đã làm sai điều gì đó, hãy nói, “Tôi xin lỗi, Anh Branham. Tôi—tôi đã làm điều này, anh sẽ tha thứ tôi vì điều đó không? Tôi sẽ hứa với anh, Anh Branham, tôi sẽ không bao giờ làm điều đó chống lại anh nữa.” Bây giờ chỉ cần thay đổi từ tên của tôi, từ tôi, thành Đức Chúa Jêsus Christ của bạn.

³¹³ Và nếu bạn cần được chữa lành, chẳng hạn như nếu bạn đến nói, “Anh Branham, tôi—tôi bị phá sản, tôi không có bữa ăn tối nào tối nay, và, vâng, tôi biết nếu anh có một đô la anh

sẽ đưa nó cho tôi.” Bây giờ, hãy xem, bạn không cần phải nói với Chúa, “Nếu Ngài có quyền năng chữa lành.” Ngài có nó, thấy chưa. Bạn sẽ phải nói với tôi, “*Nếu* bạn đã có nó.” Nhưng với Ngài bạn không cần phải nói, “*Nếu* Ngài có.” Ngài có! Hiểu không? Vì vậy, bạn nói, như, “Anh Branham, anh có thể cho tôi một đồ la không? Tôi—tôi—tôi cần gì đó để ăn.” Ồ, tất nhiên tôi sẽ, bạn biết điều đó. Nếu tôi có nó, tôi sẽ đưa nó cho bạn, bất cứ lúc nào. Tôi sẽ có một tấm lòng khỉnh khiếp nếu tôi không có. Còn tôi, một kẻ độc ác, tội lỗi, lại tốt bụng với một kẻ như anh, thì Đức Chúa Trời sẽ ra sao?

³¹⁴ “Nếu các người là người xấu còn biết cách ban cho những món quà tốt, hưởng chi Cha các người ở trên Trời lại chẳng ban cho họ Thánh Linh, khi cầu xin Ngài.” “Trong các người xin một con cá, liệu Ngài có cho các người một con rắn chẳng? Xin bánh, liệu Ngài sẽ cho đá chẳng?” Chắc chắn không!

³¹⁵ Tại sao, nếu anh em chỉ cầu xin Ngài theo cách đó, với đức tin, tin vào điều đó, anh em sẽ nhận được điều đó từ Ngài nhanh hơn gấp triệu lần so với việc anh em nhận được bất cứ thứ gì từ tôi. Và anh em biết tôi sẽ giúp anh em, tôi sẽ làm bất cứ điều gì tôi có thể. Bất kỳ anh em nào trong số này sẽ làm, chúng ta sẽ moi từng xu trong túi của mình để giúp anh em. Chúng ta sẽ làm bất cứ điều gì có thể. Nhưng đây là điều anh em phải tin bằng đức tin.

³¹⁶ Bây giờ, anh em tin rằng anh em sẽ nhận được nó trong khi chúng ta cầu nguyện, và anh em cầu nguyện, và khán giả cầu nguyện, và tôi tin Đức Chúa Trời sẽ xuống và tôn vinh lời cầu nguyện của chúng tôi. Và ngay giây phút mà bạn cảm thấy mình có Nó, rằng Đức Chúa Trời sẽ đáp lời cầu nguyện của bạn, sau đó anh em đã thực hiện một giao ước, “Chúa ơi, con đã làm sai, con sẽ không làm điều đó nữa. Con sẽ gờ tay, con hứa với Ngài con sẽ không,” Đức Chúa Trời sẽ nhận lấy anh em theo lời của mình. Và anh em chỉ cần tin theo cách đó và tất cả sẽ kết thúc. Sau đó chỉ cần gờ tay lên và cảm ơn Ngài, “Chúa ơi, con đã thực hiện lời thề của mình. Và con biết rằng đó là của Ngài, và Ngài đã hứa sẽ trả lời nó, và Ngài không thể thất bại.”

³¹⁷ Lạy Cha Thiên Thượng, chúng con, những tội tớ của Ngài, đứng trên nhóm này điều đó đã tiến tới cần sự ban phước của Ngài và sự chú ý của Ngài vào lúc này. Thưa Cha, chúng là chiến lợi phẩm của Sự điệp, của thời gian Ánh sáng buổi tối. Nhiều người trong số họ, Chúa ôi, đang xưng tội. Một số trong số họ đang rất cần. Con cầu nguyện, lạy Chúa, con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus rằng Ngài sẽ không xua đuổi một ai trong số họ, bởi vì Ngài sẽ giữ Lời Ngài. Con đang nhớ lại Lời Ngài với sự tưởng nhớ Ngài, Chúa ôi, như Phi-e-rơ đã làm và các môn đồ khi họ cầu nguyện trong Công vụ 4, họ nói, “Lạy Chúa, hãy nhớ Lời! Tại sao những kẻ ngoại đạo nổi giận và người ta lập mưu vô ích?”

³¹⁸ Bây giờ, Cha ôi, chúng con mang đến Lời Ngài. Ngài đã nói, “Ai tin Ta thì có Sự sống Đời đời. Ai đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài. Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì được Sự sống Đời đời, và sẽ không đến Sự Phán Xét nhưng đã vượt qua sự chết mà đến Sự Sống.”

³¹⁹ Ôi, xin Chúa biết những lời thỉnh cầu của chúng ta, và Ngài sẽ nhậm lời chúng ta. Ngài ban ơn dồi dào... “Ai xưng nhận tội lỗi của mình sẽ được tha thứ. Ai che giấu tội lỗi của mình sẽ không thịnh vượng.” Và chúng con xưng nhận những sai lầm của mình. Con xưng nhận những sai trái của dân sự. Con thú nhận những sai lầm của mình. Con cầu xin sự thương xót. Con cầu xin sự chữa lành. Con cầu xin ân điển. Con cầu xin Ngài tuôn đổ Đức Thánh Linh, Chúa ôi, ngay bây giờ trên những người đang chờ đợi này, rằng sự sống của họ sẽ được thay đổi trong khối đức của Đức Chúa Trời, và sẽ được tạo hình theo hình ảnh của Con Đức Chúa Trời, tức là Thánh Linh đã làm cho Ngài sống lại, mà sẽ đi vào thân thể của họ và làm cho họ trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³²⁰ Chúng con tin rằng Ngài đang hiện diện. Chúng con tin rằng Ngài sẽ tôn trọng Lời của Ngài. Chúng con tin rằng Ngài sẽ tôn trọng những nỗ lực của Lời. Bây giờ xin gửi những phước lành này đến những người này khi họ đang chờ đợi sự Hiện diện của Ngài đến thăm họ tại bàn thờ ở đây. Nhơn Danh Chúa Jêsus.

³²¹ Bây giờ, nếu bạn tin, và tin rằng bạn đã nhận được, hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Nếu bạn chấp nhận nó như một lời cầu nguyện của đức tin và lời thề của bạn khi bạn hướng về Đức Chúa Trời, hãy giơ tay lên.

³²² Và mời thánh giả đứng lên. Thưa mọi người, xin đứng, để hứa nguyện với Đức Chúa Trời, bây giờ nói, “Con tin Điều đó. Con tin nhận Nó. Con tin Nó.”

³²³ Bây giờ hãy giơ tay lên và ngợi khen Ngài và mọi chuyện sẽ kết thúc. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Cảm ơn Chúa, lạy Đức Chúa Jêsus, vì sự nhân từ Ngài và thương xót của Ngài, và vì tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng con, Chúa ôi. Chúng con dâng sự ngợi khen cho Ngài qua Chúa Jêsus Christ.

Sứ GIẢ CHIỀU TỐI VIE63-0116

(The Evening Messenger)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối ngày thứ Tư, ngày 16 tháng Giêng, năm 1963, tại Hội thánh Ngũ Tuần Của Đức Chúa Trời ở Mesa, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org